

OLAT

Wandelsportvereniging

NIEUWS

Vooruitblik op Grenzeloze Tocht:
maandag 29 december 2014

Rinda Scheltens: in de wolken in
Zwitserland - alleen op de wereld?

Afstand	Start	Punten
5-10 km	11.00	bof3/p.a.
100-110 km	22.00	500
5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.
5-10 km	11.00	bof3/p.a.
5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.

Indeling Clubkampioenschap 2015:
jaarschema

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

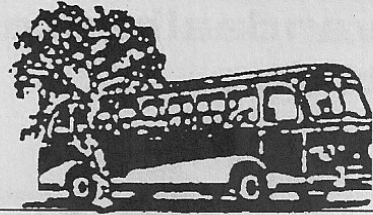
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
verslagen van de 2e tocht
van de winterserie vanuit
Nistelrode. Ondanks het
regenachtige weer
hebben veel wandelaars
kunnen genieten van een
prachtig parkoers
en goede verzorging.*

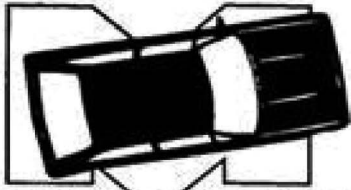
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut

de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Eftting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 21 december 2014
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Huldiging jubilarissen Nijmeegse Vierdaagse	Frank Marchand	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Grenzeloze Tocht; Dagwandeltochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuurstaafel	Ad van Asten	9
Vooruitblik Grenzeloze Tocht	Myriam van den Berg / Prikbord	10-11
Dagwandeltocht Nistelrode	Ruud Horst / Ad van Asten	12-14
LPS: Stand clubkampioenschap 2014	Frank Marchand	15
LPS: Indeling clubkampioenschap 2015	Frank Marchand	16-17
Graaf van Horne wandeldag / Clinic snelwandelen / Verslag snelwandelen		18-19
MS-tocht Overpelt (B)	Jan Kampman	20-21
Maarten Luther Wandeltocht	Jack Bertrums	22
De Vierdaagse van Marbella	Sjef van Gestel	23-24
2e Gooimeer wandeltocht vanuit Huizen	Henri Floor	24-25
De Vier Quellen Weg (3)	Rinda Scheltens	26-27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (9)	Peter van Beljouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

HULDIGING JUBILARISSEN NIJMEEGSE VIERDAAGSE

Op woensdag 29 oktober organiseerde het Regiobestuur Brabant-Zeeland van de KNBLO een gezellige avond voor de huldiging van de 4Daagse-lopers. Dit jaarlijks terugkerend evenement is uniek omdat alleen de Regio Brabant-Zeeland zo'n avond organiseert. Wandelaars die 5, 10, 25 of 50 keer de 4Daagse van Nijmegen gelopen hebben, krijgen een 'unieke speld' uitgereikt. Vanuit OLAT-gelederen hadden 17 leden een uitnodiging gekregen, 12 van hen waren aanwezig.

50 x: Martin Goossens
25 x: Tonny van Neerven, Wilma Petersen
10 x: José Houtappels, Henny Gerrits, Tine Verberne, Coby Kerstens-Gosens, Hans Ruijs, Henk Klinkhamer, Walther Eickmans, Corry Tiersma
5 x: Mieke Raaijmakers, Albert Grin, Ad van der Velden, Paul Linsen, Janet van Gennip en Marja Hoekstra

De wandelaars stelden deze avond zeer op prijs, wat te zien was aan de opkomst. Het zaaltje van Boerke Mutsaers in Tilburg was helemaal vol met wandelaars. Alle gasten werden ontvangen met koffie en gebak.

Lout Havermans, oud-voorzitter van de KNBLO afdeling Brabant-Zeeland, was speciaal ingehuurd om de avond aan elkaar te praten. Kent u het nummer van Seth Gaaikema nog "Wat een spreker is die man, wat een spreker is die man, da's een man die ouwehoeren kan". Het lied lijkt zowaar geschreven voor Lout Havermans. Hij zorgde met zijn 'eindelooze verhalen' zeker voor een gezellige avond. Op zijn speciale manier zette hij alle jubilarissen in het zonnetje.

Barbera Schoenmakers, huidige voorzitter van de KNBLO, liep dit jaar voor het eerst de Nijmeegse 4daagse. Zij deelde haar ervaringen met de andere lopers. Voor de meeste wandelaars een heel herkenbaar verhaal!

Onder het genot van een paar drankjes werden herinneringen aan al die 4daagsen nog eens opgehaald. Het was een heel gezellige avond!

Wilt u er volgende keer ook bij zijn, geef dan uw deelname aan de 4Daagse door aan de secretaris van OLAT. OLAT zorgt ervoor dat u aangemeld wordt bij de wandelbond.

Namens het OLAT-bestuur waren Harrie Paulissen en Frank Marchand aanwezig.

-Frank Marchand-

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres. Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
9 dec. 2)	Mariapeel	De Halte, 0493-539241 Oude Peelstr. 2, 5759 PC Helenaveen
23 dec. 2)	Guldenberg- tocht	Conferentie hotel Guldenberg, 0411-642424 Guldenberg 12, 5268 KR Helvoirt
6 jan. 2)	Cranendonck tippel	Borgondia, 0495-843548 Kerkstraat 3, 6026 RT Maarheeze
20 jan.	Winteromme- tje Boxtel	Jeu de boules vereniging, 06-12206351 Selissenwal 25, 5282 SJ Boxtel
3 feb.	Langs de Snel- le- en Esper- loop	Landgoed d'n Heikant, 0492-550871 Asdonkseweg 6, 5735 SP Aarle-Rixtel
17 feb. 2)	Carnavalse tocht	v Oeffelen, 040-2261181 Heezerenbosch 24, 5591 TA Heeze
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
9 december	De Beckart
16 december	De Vriendschap
23 december	Oud Rooy
30 december	Vresselse Hut
6 januari	Den Toel
13 januari	De Beckart
20 januari	De Vriendschap
27 januari	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

Bestuur en Redactie van OLAT wensen alle leden

GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 23e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht.

Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum maandag 29 december 2014

Startplaatsen

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1,
5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Feestzaal De Moffel
Martinus van Gurplaan 31
3920 Lommel/Werkplaatsen

Afstanden 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld €1,20 (met stempel en sticker)
Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

Starttijden

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	08.00 - 12.00 uur
8 km	08.00 - 12.00 uur

Pendeldienst met muntjes à €1,50 per persoon
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.00 uur eerste afit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie schema ter plaatse)
Laatste afit in Lommel om 16.30 uur, vanuit Luyksgestel om 17.00 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie OLAT:
073-5033322
dagtochten@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur
inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur

Afstanden: **Starttijden:**

40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km	€3,00
15 km	€3,50
20 km	€4,00
30 km	€4,50
40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Maandag 29 december 2014 GrenzeLoze Tocht	5575 XP Luyksgestel Camping De Zwarte Bergen Zwarte Bergendreef 1
Zondag 18 januari 2015	5581 BK Waalre Het Klooster Hoogstraat 6
Zondag 22 februari 2015	5758 AM Neerkant Café-zaal Internos Dorpsstraat 27
Zondag 15 maart 2015	5454 GH Sint-Hubert Gemeenschapshuis De Jachthoorn Weth. Lemmenstraat 13

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*), Tony van Duijn, Hans Janssen (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

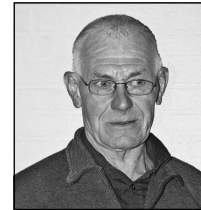
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
06-53749249
secretaris@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Vernieuwing en toekomst

Onze laatste winterserietocht viel in het water, maar was desondanks een beleving om blij mee te zijn. Daarvoor hadden hoofdzakelijk onze parkoersbouwers gezorgd die een weergaloos traject hadden uitgestippeld. Ondanks de slechte weersomstandigheden kwamen 565 deelnemers naar Nistelrode om met ons mee te genieten van een stuk natuur dat zijn weerga niet kent. Dit was OLAT op z'n best. De verzorging is bij OLAT altijd een speerpunt geweest in goede en slechte tijden. Zij zijn de mensen die namens de club de OLAT-sfeer uitstralen. Petje af voor onze vrijwilligers, zeker op een dag als deze waarop iedereen die te voet onderweg is wel een opbeurend praatje of extra aanmoediging kan gebruiken. Ook nog een hartelijk woord van welkom aan al onze nieuwe vrijwilligers die de laatste tijd hun opwachting op de posten hebben gemaakt. Wij zijn blij dat jullie een handje komen meehelpen en hopen nog lang op jullie te kunnen rekenen. Uiteraard vertrouwen wij erop dat jullie meegaan in de uitstraling die al zo lang het visitekaartje van OLAT is.

Ondanks dit optimistische geluid is er ook reden om even bij ons zelf te rade te gaan. Het is een algemene tendens dat er aan het eind van het jaar veel opzeggingen komen van lidmaatschappen. Ook OLAT krijgt daar telkens mee te maken. Voor zover wij weten, bleef het opzeggen aan het eind van het jaar bij OLAT altijd binnen te perken. Helaas moeten wij voor dit jaar vaststellen getroffen te zijn door een extreem hoog aantal opzeggingen. Als ongeveer 10% van je ledenbestand het niet meer ziet zitten, is dat een reden om je ongerust te maken. Natuurlijk zullen er goede redenen zijn om je club vaarwel te zeggen, maar wij hopen van ganser harte dat het geen vorm van ongenoegen betreft. Daarom moeten wij ons beleid nog eens kritisch beschouwen om er zeker van te zijn goed bezig te zijn voor de wandelsport en zeker voor de OLAT-gemeenschap.

We gaan een jaar afsluiten waarin veel besluiten zijn genomen om zaken anders te gaan aanpakken. Bij de wandelbond zal dat op den duur zeker ten goede keren van de wandelaars en de wandelsport in het algemeen. Eenheid in de wandelsport was het streven in de afgelopen kwart eeuw en zal binnen enkele weken werkelijkheid zijn geworden. Om echt blij mee te zijn, ook al zal het soms nog heel moeilijk worden om die eenheid ook daadwerkelijk uit te stralen.

Ook bij OLAT gooien wij hier en daar het roer om. Wij doen dat met het oog op de toekomst. Een goede keuze lijkt ons. Wel zullen wij vooral in het komend jaar uw steun hard nodig hebben om alles te kunnen realiseren, maar vooral als bewijs dat het besluit dat we namen mede uw goedkeuring heeft.

Ook bij uw vertrouwde clubblad zullen veranderingen optreden. Dit praatje aan de tafel bij uw voorzitter Joop, loopt op z'n einde. Natuurlijk komt er iets anders voor in de plaats, misschien wel een gevleugeld woord dat u meer aan kan spreken of, wie weet, zal het nieuwe redactieteam uw aandacht op een heel andere manier weten te boeien.

Dit jaar is er nog een wandeltocht te gaan. Samen met Milieu 2000 sluiten wij het wandeljaar 2014 af, hopelijk onder mooie weersomstandigheden en een mooie opkomst, bij de 23e Grenzeloze Tocht.

In ieder geval wensen wij u als OLAT-gemeenschap een mooie jaarwisseling toe.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

WANDELEN ALS SPORT

Wandelen kan op verschillende manieren en met een verschillende motivatie. Een grote groep wandelaars ziet wandelen als sport waarbij het gaat om de prestatie in de vorm van afstand en/of tempo.

Evenementen

Meer nog dan bij het recreatieve wandelen worden er rondom 'sportief wandelen' evenementen georganiseerd. De bekendste is natuurlijk wel de Nijmeegse Vierdaagse, maar zeker ook in aantallen deelnemers zijn de avondvierdaagsen ook erg populair.

Fit door wandelen

Wandelen wordt ook ingezet om mensen fit te krijgen of fit te houden. Op verschillende plaatsen in Nederland worden wandelaars begeleid door professionele trainers. Zij zorgen met wandeltrainingen voor een bewuste opbouw van de conditie en verbetering van techniek. De website van WandelFit heeft alle informatie over wandelactiviteiten onder begeleiding.

Buitensporten

Het voordeel van wandelen is dat je lekker buiten kunt sporten. Uit diverse onderzoeken blijkt dat bewegen in een groene omgeving zichtbaar betere resultaten oplevert. Een aantal sportbonden zet zich in om het sporten in de openbare ruimte te bevorderen. In het Actieplan Buitensporten staat de ambitie om de sportparticipatie van 65% naar 75% te laten stijgen in 2016.

Wandelsportbond

De belangrijkste organisaties op het gebied van Wandelsport zijn de KNBLO-NL en de NWB die op dit moment op het punt staan zich te fuseren tot een wandelbond de Koninklijke Wandelbond Nederland: KWBN.

Bron: Wandelnet

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

16-12 Ton de Jong Boxtel
 17-12 Corry Nijssen-Scheepers Sint Oedenrode
 18-12 Jeannie van Rooy Mariahout
 18-12 Cor Verschuijten Sint Oedenrode
 19-12 Joop Sloos Aarle Rixtel
 19-12 Mirjam Scherrenburg Vught
 19-12 Rodney Brugman Arnhem
 19-12 Annie Stoop Nuenen
 19-12 Regina Bakker Eindhoven
 20-12 Rini Welten Asten
 20-12 Eddy Noyhill Eindhoven
 21-12 Suzanne Claassens Aarle-Rixtel
 21-12 Paula van Tiel Eindhoven
 21-12 Tine Verberne Helmond
 21-12 Tom Rijkers Valkenswaard
 22-12 Hettie Baeten-Kloos Veldhoven
 22-12 Kees Mol Breda
 23-12 Hein Lenders Geldrop
 23-12 Ferdinand van Keeken Apeldoorn
 25-12 Lida van Horrik Heeze
 25-12 Bep Emmen Best
 25-12 Marian v Bavel-Bakx Oosterhout Nb

25-12 Janny den Braber Leerdam
 27-12 Harrie Rijkers Gemonde
 27-12 Wil Rovers-Heijms Sint Oedenrode
 28-12 Maria Peters-Verhagen Sint-Oedenrode
 29-12 Marijke Raaijmakers Heeze
 29-12 Stephan Gauer Olsene -Zulte
 29-12 Elly Borst-Brunsmann Drunen
 29-12 Henk Klinkhamer Helmond
 29-12 Jan Houben Nuenen
 30-12 Mia Dielesen Eindhoven
 30-12 Fred Fisser Boxtel
 30-12 Gertrud Oomen Sint Oedenrode
 30-12 Marian van de Heijden Nijnsel
 31-12 Joke van Venrooy Lieshout

JANUARI

1-1 Antoon der Kinderen Nuenen
 3-1 Willem Steenbakkers Son
 3-1 Ingrid Tromp Budel
 3-1 Rob Kreupeling Helmond
 4-1 Rien van Liempt Best
 4-1 Mijntje Verhagen Sint-Oedenrode
 4-1 Rob van Stuivenberg Breugel
 4-1 Corry Nooyens Oirschot
 4-1 Wim Baken Valkenswaard
 4-1 Cor Hermsen Helmond
 6-1 Nelleke Konings Sint Oedenrode

6-1 Riet vd Heijden-vd Biggelaar Liempde
 7-1 Rita Denkers Breugel
 8-1 Henk Vissers Mill
 8-1 Marinus van Roosmalen Sint Oedenrode
 8-1 Henk ten Velde Barchem
 9-1 Piet van der Velden Liempde
 9-1 Antoinet Gooren Hilvarenbeek
 9-1 Rob Keetlaer Best
 10-1 Wim van Asseldonk Erp
 10-1 Jos van den Elzen Erp
 11-1 Mieke van Boxtel-vd Westelaken Haaren
 11-1 Gerrit van Baal Eindhoven
 11-1 Peter van Dongen Tilburg
 11-1 Anita Pauw Heeze
 12-1 Maria vd Hoogenhoff-v Vijfeyken Helmond
 12-1 Ruud Kohlen Someren
 12-1 Theo Beelen Weert
 13-1 Karin van Scholtes Venlo
 14-1 Henk van den Boomen Beek En Donk
 14-1 Wil Botman Rijsbergen
 14-1 Marietje Ooyen-van Lierop Sint Oedenrode
 15-1 Margret Vermeijs Rosmalen
 15-1 Aad Huisman Wassenaar
 15-1 Liesbeth Bekkers Sint Oedenrode

LEDENADM.

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Adrie van Bakel, Sint-Oedenrode
 Dhr. Hans Hagen, Sint-Oedenrode

UITNODIGING OM TE SOLLICITEREN

Het bestuur van OLAT zoekt met ingang van het verenigingsjaar 2015 een **bestuurslid Communicatie**

Gezien de verhouding in het ledenaantal gaat de voorkeur uit naar een vrouwelijk bestuurslid.

- De functie is bedoeld als aanspreekpunt binnen het bestuur naar de redactie van het clubblad OLATNieuws en coördineert daarvoor de activiteiten.
- De persoon organiseert de communicatie van OLAT naar buiten en maakt daarbij optimaal gebruik van moderne communicatiemediën (o.a. invulling van de website, digitale mailings, Facebook en Twitter).
- Ondersteunt de diverse commissies met hun communicatie en activiteiten.

Belangrijke vereisten:

- Grote affiniteit met communicatie of professioneel actief op communicatiegebied met ervaring in gebruik van moderne communicatiehulpmiddelen
- Organiserend vermogen
- Samenwerkingsgericht

Nadere informatie betreffende de functie kunt u krijgen via de secretaris of andere bestuursleden. Uw sollicitatie kunt u richten aan:

Secretaris wsv OLAT

p/a Harrie Paulissen, Spoordonkseweg 35, 5688 KB Oirschot

Ook zoeken wij enkele actieve personen die regelmatig enige vrije tijd willen steken in het mede aansturen van diverse activiteiten binnen onze commissies

OLAT Wandeldagen en Dagtochten

Zij zijn genegen een dragende functie binnen de organisatie te aanvaarden. Inlichtingen bij de betreffende commissies en/of bestuur.

AFSCHEID NA VEEL VREUGDEVOLLE JAREN

Tjeu van den Kerkhof heeft onlangs afscheid genomen als gastheer van het verzendteam van ons clubblad OLAT-Nieuws. Om dit gebeuren niet ongemerkt voorbij te laten gaan, toog onze voorzitter Joop naar huize van den Kerkhof in Weert om het daar aanwezige team te verrassen met een afscheidspresentje. Tjeu, die komend jaar zijn 90ste verjaardag hoopt te vieren, bleef ook na het overlijden van zijn vrouw Lies doorgaan als gastheer voor het verzendteam. Hij zorgde dat het hen aan niets ontbrak en vooral dat het altijd gezellig bleef. Daarvoor bleven ook zijn buurvrouw en zijn schoonzus in het team meewerken bij het verzendklaar maken. Als het werk gedaan was, bleven de mensen altijd nog even voor de gezelligheid bij elkaar. Zolang Tjeu een rijbewijs had, bracht hij ook de boekjes naar de Postcentrale in Weert. Later heeft Toon dat van hem overgenomen. Met Tjeu namen ook An Winkelmolen en Nellie Bouwels afscheid. Ook voor deze twee dames had Joop een presentje bij zich.

Mede namens het redactieteam van OLATNieuws een hartelijk dankjewel voor al die jaren in de weer zijn voor de club. Mart en Mariet Douven blijven doorgaan met de verzending, maar nu vanuit hun woonplaats Ospel. Wij wensen hen daarbij nog veel succes.

PREDICAAT KONINKLIJK

Konden wij in ons vorige clubblad lezen dat de nieuw te vormen wandelbond hoopte ook in de toekomst het predicaat Koninklijk te mogen dragen, nu is het zover. Ons blad was amper bij u binnen of wij vernamen dat Zijne Majesteit de Koning op 13 november 2014 aan de NWB en KNBLO-NL toestemming geeft voor het voeren van de naam Koninklijke Wandel Bond Nederland (KWBN) voor de beoogde fusieorganisatie. Als zowel de regionale ledenvergaderingen als de afrondende landelijke vergadering op zaterdag 20 december 2014 instemmen met de fusie, gaan beide organisaties vanaf 1 januari 2015 samen verder als Koninklijke Wandel Bond Nederland.

GEMACHTIGD

De bestuursvergadering van OLAT heeft Voorzitter Joop Weseling en Penningmeester Ad Ketelaars gemachtigd om verder te onderhandelen met de gemeente Nijmegen betreffende de voortgang van het bieden van onderkomen en geven van verzorging aan Vierdaagse-wandelaars met gebruikmaking van voldoende ruimte in het pand de Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen, tijdens de Vierdaagse van Nijmegen. Isis La Croix is gevraagd ondersteuning te geven bij de financiële administratie van deze OLAT-activiteit.

Voor verantwoording van een en ander zal binnen OLAT een bepaalde organisatorische vorm worden gekozen waarover het bestuur en leden nader worden geïnformeerd.

LOCATIE ALGEMENE JAARVERGADERING

Onze Algemene Jaarvergadering, die we voornemens zijn te houden op zaterdag 28 februari 2015, zal - in tegenstelling tot voorgaande jaren - niet worden gehouden op locatie in Eindhoven, maar in Zalencentrum De Beurs, Heuvel 44, 5492 AD Sint-Oedenrode (tel. 0413-470346).

COMMISSIEVERSLAGEN

Alle commissieverslagen en de jaarverslagen ten behoeve van de ALV dienen te worden gestuurd naar de secretaris van OLAT. Deze zal zorgen dat het bestuur is geïnformeerd en dat een kopie wordt opgeslagen in het digitale archief.

Ten behoeve van de komende Algemene Jaarvergadering verzoeken wij de commissies om tijdig hun jaarverslag in te dienen bij de secretaris van OLAT, opdat wij deze gegevens kunnen verwerken als bijlage voor de ALV op 28 februari 2015.

VOORDRACHT

Wsv OLAT heeft onlangs Ad Ketelaars voorgedragen bij de regio Brabant/Zeeland als kandidaat voor de nieuw te vormen ledenraad van de KWBN zodra die op 1 januari 2015 een feit zal zijn. Door de regio Brabant/Zeeland wordt op 6 december in Tilburg gestemd over het fusiebesluit, waarna dit besluit zal worden ingebracht en bekrachtigd op de gezamenlijke fusievergadering van de NWB en KNBLO-NL op 20 december op Papendal.

GEEN GPS BIJ GRENZELOZE TOCHT OLAT / MILIEU 2000

Bij de komende Grenze-loze Tocht op maandag 29 december zullen de wandelaars geen gebruik kunnen maken van een faciliteit om ter plaatse hun GPS-apparaat op te laden met een route-track van deze tocht. Milieu 2000 heeft te kennen gegeven dat zij geen gelegenheid ziet om deze mogelijkheid aan te bieden. Omdat deze tocht een gezamenlijke organisatie is van OLAT en Milieu 2000 delen wij uiteraard hun standpunt.

OPWAARDERING DEELNAME VIERDAAGSE NIJMEGEN

Om het hele gebeuren rond deelname aan de Vierdaagse door OLAT-leden een extra stimulans te geven, zal vanuit het bestuur meer aandacht worden besteed aan informatie aan de deelnemers, o.a. de verzorging, maar ook de samenhangigheid kan een stimulans zijn. Er zal weer een aanspreekpunt komen op de Wedren waar de deelnemers zich op zondag of maandag kunnen aanmelden. Ook de hulding na afloop en in het zonnetje zetten bij een bepaald jubileum krijgt meer aandacht.

-Ad van Asten-

VOORUITBLIK GRENZELOZE TOCHT

Tradities zijn er om in ere gehouden te worden. Eén van de tradities bij onze eigen OLAT is om ons in de dagen tussen Kerst en Oud en Nieuw de mogelijkheid te bieden om even heerlijk actief te zijn in de buitenlucht.

Samen met haar Belgische zusterorganisatie Milieu 2000 biedt OLAT ook dit jaar weer de Grenzeloze Tocht aan, een niet te evenaren wandelgebeuren in de prachtige grensstreek tussen Luyksgestel en Lommel. De trouwe Grenzeloze Tocht wandelaars kennen dit mooie grensgebied met zijn variatie van bossen, heide, open gebieden en natuurlijk de Sahara. Wandelaars die voor het eerst deelnemen, zullen verrast zijn door de schoonheid, de rust en stilte, passend in deze tijd van het jaar.

Vorig jaar zijn enkele veranderingen doorgevoerd. De meest in het oog springende was de nieuwe startlocatie in Feestzaal De Moffel in België in Lommel/Werkplaatsen. Dit bleek een waardevolle verandering te zijn. We zijn sneller in het buitengebied en kunnen hierdoor een veel groter gedeelte van de Sahara benutten én het lange stuk langs het kanaal werd aanmerkelijk korter. De Grenzeloze Tocht wordt hierdoor een fantastische beleving, we zijn bijna voortdurend in de natuur. Door de positieve reacties op deze veranderingen borduren we dit jaar voort op deze formule.

Wat doen we dan wel anders?

We lopen de route in omgekeerde richting. We weten dat we alle mooie vergezichten dan vanuit een geheel ander perspectief zien, dat andere dingen gaan opvallen en we het gevoel hebben een geheel nieuwe route te lopen! En natuurlijk zijn er kleine veranderingen doorgevoerd: andere paden, in plaats van langs de bosrand, nu door het bos enz.

Op Nederlands grondgebied lopen we na vertrek vanaf de Zwarte Bergen tussen Luyksgestel en het kanaal Bocholt-Herentals voornamelijk door bosgebieden, afgewisseld door stukjes landerijen.

De kronkelpaadjes door de verhoogde aarden wal langs het kanaal zijn opnieuw in de route opgenomen; ze zijn en blijven leuk om te bewandelen.

De oude grenspaal en zeker ook de gekromde hangbrug voor voetgangers en fietsers zijn markante herkenningspunten, die bewust in de route blijven.

Zodra we op de Blekerheide komen, bevinden we ons op Belgische bodem. We kunnen hier volop genieten van schitterende stukken natuur zoals de

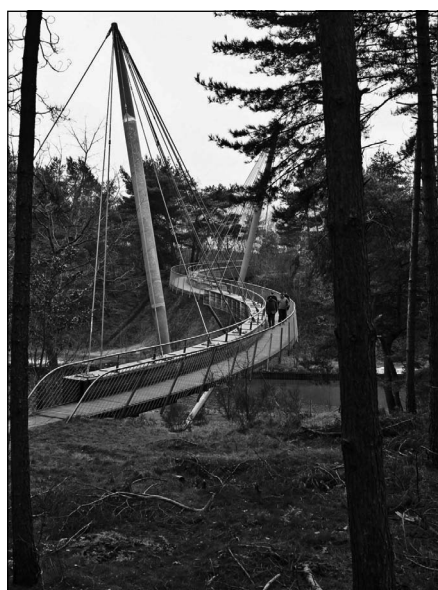

hierboven beschreven Sahara met zijn zandverstuivingen, de vogelkijkplaats, de meertjes en bossen: je komt ogen te kort.

De Sahara is in 2005 uitgeroepen tot één van de allermooiste plekjes van Vlaanderen.

Het is een zand- en duinlandschap van 193 hectare met in het midden een meer, ontstaan door zandwinning in de jaren 20 van de vorige eeuw. Rondom het meer liggen uitgestrekte naaldbossen.

Ook de industrialisatie heeft tot het ontstaan van de Sahara bijgedragen: De uitwaseming van de vroegere zinkfabriek van Lommel-Werkplaatsen zorgde ervoor dat alle groene beplanting in de periode 1902 - 1950 langzaam verdween, in ogen van natuurliefhebbers in aanvang een tragisch gebeuren. Maar uiteindelijk is alles goed gekomen: Het resultaat was een uniek, met wit zand bedekt landschap. Het gebied staat bekend om de talloze watervogels en de exotische, verwilderde zwarte zwanen.

Lommel-Werkplaatsen:

Eén van de 12 gehuchtjes van Lommel. In de vroegere jaren lag hier een bedrijvig industriegebied met zelfs een eigen station. Nu is het een tuinwijk met zo'n 75 huizen.

Nog even wat praktische informatie:

De tocht kan gelopen worden in blokjes van 8 kilometer en veelvouden daarvan. Je kunt dus kiezen voor 8, 16, 24 of 32 kilometer. Met de pendelbus is er de mogelijkheid om terug te gaan naar het startpunt. Iedereen kan hierdoor de tocht naar eigen wens invullen: starten in België, starten in Nederland, een "enkelkje" met de bus of een

"retourtje" met de benenwagen. Het "pijlen" gebeurt op de bekende wijze: OLAT heeft de route richting België aangegeven met de vertrouwde gele bordjes, terwijl in de tegenovergestelde richting de rode pijlen hangen van Milieu 2000.

De grote pauze wordt, evenals vorig jaar, in het fraai in de bossen gelegen scoutinggebouw gehouden.

Hier worden we, zoals altijd, meer dan gastvrij ontvangen door onze zuiderburen en onze OLAT-vrijwilligers met een lekkere kop soep, met goed belegde broodjes en heerlijke vlaaien! En dat smaakt...

Ook een traditie zo tegen het einde van het jaar is een welgemeend woord van dank aan Ad Verbakel, onze routebouwer.

Dit geldt ook voor Hein Lenders, die met Ad al sinds jaren de Grenzeloze Tocht samenstelt en Johan van de Sande, die meedenkt tijdens het samenstellen van de tochten en Ad tijdens het voorlopen vergezelt. Zij laten ons door hun inspanningen ieder jaar weer genieten van heel veel moois. Ook nu, samen met de mensen van Milieu 2000, zijn zij er weer in geslaagd om ons deze prachtige tocht aan te bieden. Geniet ervan!

Fijne, warme feestdagen gewenst en een gelukkig en vooral gezond 2015 met veel mooie wandelmomenten!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

PRIKBORD

NEW ZEALAND, HERE WE COME!

Zoals velen van jullie wel weten vertrekken wij binnenkort naar Nieuw Zeeland. We gaan daar 3 maanden op de fiets zowel het Noorder- als Zuider eiland verkennen.

Tijdens onze reis zullen we een reisblog bijhouden. Vind je het leuk om ons te volgen, meld je dan aan voor onze reissite. Iedere keer als we een verhaal plaatsen krijg je hierover een berichtje in je mailbox.

Via onderstaande link kun je je aanmelden:
<http://vincentenjeannette.reismee.nl/>

Rechtsonder op de pagina vind je de plek waar je je emailadres kunt achterlaten.

Stuur dit bericht gerust door naar andere geïnteresseerden in onze reisverhalen.

Veel leesplezier!

-Jeannette en Vincent-

HERTOG HENDRIKPAD

De 7e druk van het Hertog Hendrikpad kost geen €10,00 zoals we abusievelijk in ons vorige clubblad vermeldden. De prijs is vastgesteld op €9,25.

Voor OLAT-leden betekent het dat het nieuwe boekje nu in de boetiek te koop is voor € 8,35. Dat is inclusief de 10% korting waarop u als OLAT-lid recht hebt.

Wilt u het boekje per post laten bezorgen dan betaalt u €2,56 extra voor verzending; deze verzendkosten gelden zolang er geen nieuw posttarief is vastgesteld.

INWANDELEN GRENZELOZE TOCHT

Het is inmiddels een traditie dat ongeveer 14 dagen voor de Grenzeloze Tocht alle medewerkers van dat gezamenlijk wandelevenement van wsv OLAT en wsv Milieu 2000 in de gelegenheid worden gesteld om een deel van de route voor te lopen.

Dit kleinschalige gebeuren, in de sfeer van even fijn samen er op uit, wordt onderweg altijd even onderbroken om op verhaal te komen. Onder het motto: waar vriendschap gevierd wordt, komt iets lekkers op tafel. Altijd goed als opwarming voor de echte 'Grenzeloze'.

Deze inloop vindt plaats op zaterdag 13 december 2014, samenkomst om 9.00 uur bij:

Brasserie De Lossing
Lossingsweg 21
3920 Lommel, België

GROTE CLUBACTIE

Graag bedanken wij iedereen die onze club heeft gesteund door het kopen van een of meerdere loten.

De uitslagen van de trekking kunt u terugvinden op www.clubactie.nl.

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Winterseriewandeling 2 vanuit Nistelrode

Na de vorige tocht van de winterserie van OLAT kwamen er enkele reacties dat die tocht voor OLAT-begrippen veel over asfalt ging. Na deze tocht vanuit Nistelrode over de Maashorst en Herperduin is er op de modderbalans van deze winterserie sprake van een batig saldo. Helaas is de voorspelling van het weer niet uitgekomen: het zou namelijk droog blijven. Welnu, dat is niet helemaal uitgekomen. Gelukkig is de regen beperkt gebleven tot één bui, al duurde deze wel van 08:00 uur tot 15:00 uur.

De straten van Nistelrode

Na aankomst in Nistelrode een buitengewoon mooie plaats voor mijn karretje gevonden nl. om de hoek van de startlocatie Feesterij De Hoefslag. In de zaal krijgen enkele van mijn euri een andere eigenaar en ik krijg daar een deelnemerskaart voor terug. Invullen en met een routebeschrijving erbij van start. Eerst de straten van Nistelrode en kort daarna het buitengebied in. Ik volg een pad dat de toon voor de rest van de tocht meteen zet: blubber. Over agrarische wegen, waar een bord "asperges te koop" wel erg gedateerd staat te wezen, gaat het naar de noordkant van Nistelrode. Een complexe kruising van wegen over en dan een eerste bosperceeltje in. Leuk pad dat aan het einde de golfbaan op blijkt te gaan. Het lopen op golfbanen heeft voor mij iets van het lopen in een park. Op zich heel mooi en verzorgd, maar niet het onvoorspelbare, ruwe dat moeder natuur te bieden heeft.

Zevenbergen

Naar het gehucht Zevenbergen gaat het en dat ligt bij een knooppunt van de A50 en de A59. Hier staat de eerste

rustpost, waar ik een boterham met een kop koffie aangeboden krijg. Geheel volgens het 'all-inclusive' concept van OLAT. Meteen rechts en dan via een tunneltje voor fietsers en wild onder de A50 door en dan sta je op de Maashorst. Echter niet voor lang. Ik kruis een provinciale weg en een snelweg en dan sta ik op Herperduin. Een mooi bosgebied is dit, met zandvlaktes en een flink zandmassief, dat je een duin kunt noemen. Ik vermoed dat het een overblijfsel is uit de ijstijd, maar zeker weet ik het niet. Wat me wel opvalt is dat het een mooi gevarieerd terrein is. Ik zie een bord over grazers op een klaphek, ik ben dus gewaarschuwd. Even later zie ik links een grote grazer die onverstoord door gaat met datgene wat ze het liefste doet: grazen. Ik vind het wel iets hebben, maar die twee hoorns op de kop vertellen me dat het gewoon niet netjes is om haar te storen in deze bezigheid. Dus zonder de grazerfluisteraar uit te hangen loop ik door. Uiteindelijk ga ik langs een zandverstuiving, enkele vennen en dan de duinrand op. Na enkele honderden meters mag ik naar links naar beneden, naar Camping Herperduin. In het bui-

tengewoon sfeervolle restaurant is de rust gesitueerd. Compleet met terrasverwarming en afdak tegen de regen.

Terug naar de Maashorst

Ik heb nog steeds de hoop dat het droog wordt, de weerberichten van gisteren kunnen er toch niet zo ver naast zitten? Bovendien leek het iets minder te gaan regenen. Dus ik blijf even zitten en neem een kwalitatief hoogstaand kopje koffie. Na verloop van tijd ga ik toch verder en merk dat het niet droger is geworden. Even de zandrug op, dan door bos en over heide. Uiteindelijk verlaat ik het gebied, dat ook wel wat weg heeft van een modderpaleis en ga via enkele lange agrarische wegen naar de Maashorst terug. Ik vind het met alle regen wel weer tijd worden voor een pauze en word op mijn wenken bediend, weer een camping, De Holenberg. Hier heeft OLAT vaker gepauzeerd, prima stek. Het is nog steeds niet droog, dus opnieuw maar weer door, naar het laatste deel. Daar wacht een nieuwe uitdaging: we mogen langs een plas waaruit zand gewonnen wordt. Er is nogal wat zand op het pad naast de plas en door de regen is dit enorm drekkig geworden. Als ik daar langs ben komt nog een schitterend stuk Maashorst, dat echter behoorlijk zwaar is om te lopen. Zachte, vette klei zuigt mijn schoenen naar beneden en ik glibber bij tijd en wijle in plaats van te lopen.

Blij met asfalt

Naarmate de laatste rustpost dichterbij komt, word ik steeds blijer met een incidentele strook asfalt, het moet niet

gekker worden! Ik krijg nog een overstapje te verwerken en dan weer enkele lange stukken. Het wordt nu duidelijk: de laatste kilometers zijn aangebroken. Een tweetal minicampings passeer ik en de koeien die bij een van de huizen in de tuin aan de ligusterhaag knabbelen, vind ik een prachtig gezicht. De gehuchten Bus en Menzel doorloop ik, de A50 mag ik weer onderdoor en dan ga ik linksaf de verharde weg op, rechtstreeks naar de finish. Tenminste, dat denk ik. Net voordat de bebouwde kom begint moet ik echter naar links een onverhard, modderig pad op. Deze grap

van de parcoursbouwer duurt slechts eventjes en dan loop ik tussen de vele horecagelegenheden van Nistelrode

door naar de finish.

Einde van een tocht over een prachtig parkoers, waaraan veel aandacht is besteed. Het lijkt bij OLAT vanzelfsprekend dat de pijlen overduidelijk opgehangen worden, maar dit is natuurlijk ook mensenwerk waaraan veel aandacht is besteed. Ook de verzorgers, die net als de wandelaars de elementen hebben getrotseerd wil ik hierbij nog extra bedanken! Het was weer echt OLAT!

-Ruud Horst-

Vroeger bestaat nog steeds ...

De hemel op aarde

Ons was droog weer beloofd, maar net voordat we afscheid namen van de zaterdagavond werd die belofte tenietgedaan door de commerciële omroep. Zondag tegen het middaguur worden we in Nistelrode afgezet bij de Hoefslag, in een straatje dat de Wan heet. Ik koop een kaartje voor 15 km en ga meteen op stap. Bij de deur tref ik Frans Peters die net terugkomt van de pijlcontrole. Hij waarschuwt voor een beetje te veel van het goeie dat de wandelaars aan het einde van de tocht te wachten staat. Verder is het goed te doen, luidt zijn optimistische raadgeving. Mij zijn vandaag zo'n 500 dappere wandelaars voorgegaan. Op dit uur van de dag is er verder niemand meer die de sprong in het diepe nog wil wagen. Jammer, want het wordt een tocht door het paradijs...

Het begin lijkt wel op scrabble, allemaal straatjes in en uit alsof je naar iets op zoek bent. Van rechtdoor schijnt de architect van deze wijk nog nooit te hebben gehoord. Maar als ik de wijk zo goed als achter me heb gelaten, is het meteen raak. De eerste uitdaging. Links de sloot en rechts een veld en daartussenin zo'n 2,5 meter waar zo juist een dikke 500 wandelaars overheen zijn gegaan. Vanmorgen twijfelde ik nog

even of ik mijn houten stok of mijn Leki mee zou nemen, die sportieve stok komt hier goed van pas. Dat wordt zo'n 300 meter ploeteren, maar ik hou het recht en kom onbeschadigd weer op het hard. Ik passeer een paar boerderijen en ga dan de pijlen volgend rechtsaf een zijstraatje in. Dan kom ik bij een drukke verkeersweg en volg die naar rechts. Dat duurt een tijdje en ik kom o.a. langs de brandweerkazerne. Dan zie ik weer een pijl en ben gerust. Het is nog even stoeien met paden en een oversteek met stoplicht, maar dan ligt de moderne tijd ook meteen achter me. Na een kwartiertje heeft het geen zin meer om nog op de routebeschrijving te kijken, want alle paden gaan door het bos en die kant op. Ik kom bij een afrastering met een pad aan de andere kant. Dom om daar geen poortje in te maken. Dan maar naar links. Het is hier

allemaal spiksplinternieuw en er staat een 'gesponsorde bank' van 'Sixpack' en de 'Vrienden van de Duke' en als je daar op zit, kijk je uit over hopen zand. Land in beweging zou je het kunnen noemen. Ik word ingehaald door iemand die na mij is gestart en hij vindt het een geweldig parkoers. De regen deert hem niet. Hij denkt dat het terrein iets met golfbewegingen heeft te maken. Kan zijn, want het gaat hier nogal op en neer.

Dan kom ik ineens weer in de buurt van het heden, een soort verkeersknooppunt, maar gelukkig draait ons wegskete richting Berghem en gaat even daarna weer dieper het bos in. Wij zijn hier in een gebied dat Zevenbergen heet en het is hoofdzakelijk ingericht als verblijfplaats voor 'toeristen' die de natuur als de hemel op aarde willen beleven. Eenvoudige bungalowtjes zijn hier een met de natuur en geen konijn zal er zich gestoord voelen door de infrastructuur van de menselijke populatie.

Het terrein is afgebakend door een hek en even verderop kom ik bij de OLAT verzorgingspost. Jack en de dames zijn deze morgen erg creatief geweest en ze hebben toen de grootste drukte voorbij was er meteen een binnenpost van gemaakt. De bankjes staan nu als het ware overdekt in de keuken en de gasten zitten knus bij elkaar en droog aan de koffie. De eerste pepernoten van dit jaar worden er aan de man gebracht en de verzorging is haast een overdaad. De gasten vinden het daarom waarschijnlijk ook gezellig want zo te zien zitten ze er al een tijdje. Even wordt Hans (onze logistieke manager) gestoord bij zijn poging contact te leggen met de buitenwereld. Hij heeft zijn busje midden op de weg staan en een mevrouw, die ook geen idee heeft waarom ze hier is gaan wonen, wil even met de auto gebruiken van het pad. Ze vraagt Hans om stand-by te blijven, want ze komt zo weer terug. En zo blijft er vertier, ook waar je het niet verwacht.

De Duitse herder van een van de gasten lust ook wel een sneetje brood en dat stemt de baasjes zeer tevree. Om het huiselijk tafereeltje helemaal af te kijken duurt toch te lang en daarom stap ik maar weer op.

De route gaat nog steeds samen met de langere afstanden en we gaan nu richting A50, waar we onderdoor gaan. Het tunneltje is meer een gemeentelijke opslag van boomstronken dan echt bedoeld voor wandelaars op een druilerige middag. Paden, aanvankelijk gewoon natuurlijk, gaan soms over in asfalt en dat nodigt dan weer uit om er een 'tandje bij te zetten'. Voor mij wandelt een groepje dat uit vijf personen bestaat en achter mij volgen nog de twee wandelaars met de Duitse herder. Ik voel me dus niet eenzaam of verlaten. Ook het weer doet geen afbreuk aan het wandelgenoege van deze zondag namiddag. De bomen zijn hoog en vangen het meeste water op dat druilerig naar beneden komt al sinds de belofte op TV dat dit deel van ons landje het grotendeels droog zou houden. We komen binnen omheind gebied, een

teken dat we nu ook loslopend vee kunnen ontmoeten.

Even verderop gebouwen waar Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten gezamenlijk, als hand in hand kameraden, de vaandels laten wapperen. Niet beter dan in een gebied waarin we vandaag mogen beleven, kan benadrukt worden hoe groot de betekenis van natuurorganisaties is voor het behoud van monumenten uit het verleden. Hier wordt ineens duidelijk dat vroeger nog wel degelijk bestaat en hoe trots we daarop mogen zijn.

De Duitse herder geniet nu ook van zijn vrijheid en komt af en toe eens op verkenning. Hij zoekt een beetje afleiding. Loopt me als het ware bijna ondersteboven om dan zo'n 10 meter verderop te keren en dan van de andere zijde weer rakelings te passeren. De wandelomgeving verandert nu aanzienlijk. Was het eerst gevarieerd bos met soms een verwaald grasveldje, nu krijgt het terrein een meer open karakter, een bewijs dat we het centrale deel van de Maashorst en Brobbelbies naderen. Er komt zelfs een man aankuieren die zijn hondje uitlaat, niet vreemd, maar hier wel als je eigenlijk de hele dag nog geen mens bent tegengekomen. Te meer een bewijs dat we terug zijn in de bewoonde wereld. Waarschijnlijk is hij een van de Peelhorstboeren, die zich hebben vereend om de duurzaamheid van de streekproducten te promoten. Al eens gehoord van een heerlijk glas Maashorst bier, in vier variaties verkrijgbaar: wit, spelt, kersen en gewone pils. Misschien een hint om er eens met die hele bubs OLAT-vrijwilligers op visite te gaan, want ze promoten ook: 'een arrangement waar u nog vaak met plezier aan terug zult denken'. En ze hopen ons te mogen ontmoeten op een van hun deelnemende bedrijven en wensen ons daar dan een mooie tijd in en rondom de Maashorst. Proost! zullen we maar zeggen.

Niet veel verder komen we op een parkeerterrein van de Maashorst en daar staat onze verzorgingspost met de soep te wachten. Vandaag overheerlijke tomatensoep. Sjaan heeft hulp van Bart

en vandaag voor het eerst van Lia, een wijkgenote van mij. Ik heb beloofd de soep te prijzen als die bevalt en dus bij deze een pluim voor de dames Sjaan en Lia en natuurlijk ook voor Bart.

Nu is het nog 5 km naar de finish en het miezert nog steeds. Er komt nog een keer scheiding van wegen. Ik heb dus toch een goeie keuze gemaakt, want het 'ondoenlijke' stukje op Koudenoord zit niet in ons traject. Eerst krijgen we nog wat natuurrijke omgeving waarna de omgeving overgaat in de bewoonde wereld. Daar schijnt Slabroek ook bij te horen. Als ras eigen Brabanders denken we dan alleen maar aan onze enige cabaretier Mark van de Veerdonk en zijn buurman. Misschien zijn we er 'hier op Slabroek' wel langsgekomen.

En zo gaan we weer zachtjesaan op huis aan. Dat doe ik dan samen met het baasje van de Duitse herder die niet van hier blijkt te komen, maar uit het zuidwesten des lands. Hij is ingegaan op de naam en faam van onze club en heeft nu eigen ervaring opgedaan waarvoor we bekend staan: prachtige wandelparkoersen en uitstekende verzorging. Houden zo !!

Met dank aan iedereen die vandaag voor ons in de weer was.

-Ad van Asten-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP 2014 per 16 november

1		Rick Liesting *	13974	13156	29	M
2	1	Hanny Klumpkens*	12577	12327	27	V
3		Hans Pranger		11689	25	M
4	2	Anita Pepers		10829	25	V
5	3	Sandra de Graaff*	9987	9791	28	V
6		Mart Douven		8815	24	M
7		Roel van der Wijst		8683	21	M
8	4	Marleen Ramakers		8520	23	V
9		Jack Bertrums		8034	15	M
10		Pieter Boots		6660	18	M
11		Hans van Heeswijk		6241	15	M
13		Rob van Stuivenberg		6145	16	M
12		Dirk Donders		5957	19	M
14		Rini Welten		5650	15	M
15		Jan Dinnissen		5604	14	M
16		Peter van den Brink		4401	9	M
17		Hugo Prinsen		4383	9	M
18		Frank Marchand		4371	11	M
19		Ton Seetsen		4324	11	M
20		Mike Bertrand		4290	11	M
21		Henk Vink		4130	11	M
22		Martien van Achterberg		3841	9	M
23		David Vos		3480	10	M
24		Jelte van der Zee		3380	9	M
25		Gerrit Arfman		3020	8	M
26		Cor van der Heijden		2935	7	M
27	5	Ineke Peijnenburg		2900	9	V
28		Rino Hamelink		2760	7	M
29	6	Conny Raaijmakers		2556	6	V
30		Jan Swinkels		2540	6	M
31		Co Tops		2180	6	M
32		Ernst Westerhoff		2157	5	M
33		Wim van Cappelle		2132	4	M
34		Marco van Heel		2116	4	M
35	7	Nicole Nacken		2050	5	V
36		Bert Timmermans		2040	5	M
37		Ton de Jong		2020	5	M
38		Frits Mennen		2018	5	M
39		Huub Raaijmakers		1879	5	M
40	8	Rina Prinsen-Bourgonje		1690	4	V
41		Boetje Huliselan		1685	5	M
42		Theo Martens		1680	4	M
43		Jan Kampman		1649	3	M
44		Jack Hendriks		1580	4	M
45		Rudolf van Rooij		1440	4	M
46	9	Sjan van Roosmalen		1421	3	V
47		Adri van der Graaff		1330	3	M
47		Rob Keetlaer		1330	3	M
49		Claude Herman		1310	2	M

50		Erik Dikken		1231	3	M
51		Koos van der Maden †		1220	3	M
52		Servee Derks		1190	2	M
53		Bart Lupke-Schipholt		1143	2	M
54	10	Tiny van Alphen		1080	3	V
		Richard Klein Bennink		1080	3	M
		Gerard Meeuws		1080	3	M
57	11	Jeannette van Boerdonk		1070	3	V
	11	Riet Emans		1070	3	V
	11	Iris van Limburg		1070	3	V
60		Wim van de Wittenboer		1020	3	M
61	14	Clazien Koopman vd Zande		1010	3	V
62		Paul Koks		857	2	M
63		Jan van Boerdonk		720	2	M
	15	Isis la Croix		720	2	V
		Theo Gijzen		720	2	M
		Nico van Hassel		720	2	M
		Sjef Koolen		720	2	M
		Ted Liebregts		720	2	M
		Paul Röhner		720	2	M
		Pe Everaerts		710	2	M
71		Hennie Hendriks		710	2	M
72		Cees van Dijk		610	1	M
73		Paul Kanters		588	1	M
74		Willem Arts		500	1	M
75		Tony van Duijn		500	1	M
76		Gerry vd Aa		461	1	M
77		Wim Baken		360	1	M
	16	Annie Beekman		360	1	V
	16	Caroline Dinnissen-Vernie		360	1	V
	16	Maria van den Berg		360	1	V
	16	Janny den Braber		360	1	V
	16	Mariet Douven		360	1	V
		Hans van Grol		360	1	M
		Peter Hamers		360	1	M
	16	Anneriet Janssen		360	1	V
		Henk Klinkhamer		360	1	M
		Gerrit Legierse		360	1	M
		Stefan Mutsaers		360	1	M
		Eric-Jan van Oorschot		360	1	M
	16	Margret Vermeijs		360	1	V
		Peter van de Ven		360	1	M
		Jan Vermulst		360	1	M
93	23	Ans van de Broek		350	1	V
	23	Annemiek Karels		350	1	V
	23	Anja van Kempen		350	1	V
		Hans Koopman		350	1	M
	23	Bea van Lieshout		350	1	V
98	27	Mirjam Kies		10	1	V

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2015 (VERSIE 25 NOV 2014)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
4-jan	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
23-jan	Den Bosch	B-100	100-110 km	22.00	500	
25-jan	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
1-feb	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
8-feb	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
20-feb	Winterswijk	LWOG	80 km	23.00	360	
28-feb	Ede	WS '78	60 km	07.00	250	
1-mrt	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
7-mrt	Assen	Friese Lange Afstands Lopers	60 km	08.00	250	
15-mrt	St. Hubert	OLAT winterserie	50-60 km	07.00	200-250	Extra 100 punten
20-mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	
21-mrt	Witmarsum	FLAL	60 km	08.00	250	
4-apr	Sittard	KMS	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur
11-apr	Castricum	SV De LAT	60 km	07.00-08.00	250	
18-apr	Loon op Zand	HvB	15 uur>90/95km	21.00	500	schema
18-apr	Loon op Zand	HvB, Kennedymars	80 km	21.00	360	schema 13 uur
24-apr	Dordrecht	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360	
25-apr	Haarlem	Groepswandeling KM	80 km	16.00	360	
26-apr	Emmeloord	STEP, Kennedymars	80 km	22.00	360	
2-mei	Bocholtz	NOAD, Mergelland Route	135 km	11.00	610	
8-mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	22.00	360	
8-mei	Hilversum	LAT, Kennedymars	80 km	22.00	360	
13-mei	Odoorn	St. DW4D - KM	80 km	22.00	360	
22-mei	Zwolle	CareClowns KM	80 km	22.00	360	
23-mei	Weert	OLAT, 27e Internationaal Wandelevenement	24 uur	12.00	750	schema
			100 EM	12.00	700	schema
			100 km	18.00	500	schema
			50 EM	20.00	360	schema 13 uur
			50 km	12.00	200	schema
			110 km	12.00	500	schema
30-mei	Barendrecht	Marijke tocht	60 km	07.00-08.00	250	
5-jun	Steenwijk	TIGO KM	60-80 km	22.00	250-360	
6-jun	<i>Bergen op Zoom</i>	<i>De Kennedymars is afgelast volgens informatie op de website van de KNBLO-NL</i>				
6-jun	Den Helder	Kon. Marine, KM	80 km	22.00	360	
6-jun	Zoutkamp	De Lauwersmeermars	65 km	05.30	275	
6-jun	Mijnsheerenland	Binnenmaaswandeltocht	60 km	06.00	250	
13-jun	Hengelo	Kennedymars	80 km	05.00	360	
13-jun	Rhenen	Cunera Wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2015 (VERSIE 25 NOV 2014)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
13-jun	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km	08.00	275	
13-jun	Volendam	Wandelrondje Waterland	60 km	06.00	250	
19-jun	Rijsbergen	Stichting Kennedymars	80 km	22.00	360	
20-jun	Amsterdam	SV De LAT	150 km	10.30 en 08.30	675	
21-jun	Den Oever	SV De LAT	70 km	01.00	300	
20-jun	Amerongen	Cunera Pelgrims Prestatie	60 km	07.00	250	
20-jun	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	22.30	300	
20-jun	Rilland	Scheldetocht, Kennedymars	80 km	05.00	360	
27-jun	Veere	Veerse Meer tochten	60 km	08.00	250	
4-jul	Diemen	Ronde van Amsterdam	60 km	07.00-08.00	250	
4-jul	Someren	JOEK, Kennedymars	80 km	22.00	360	schema 13 uur
31-jul	Santpoort	Nacht van Santpoort	110-100-60 km	20.00	500-250	
4-aug	Alkmaar - nieuw	Kennedymars Bergen	80 km	20.00	360	
7-aug	Sint-Oedenrode	De Nacht van OLAT	110-80 km	20.00/23.00	500-360 Extra 250 punten	
15-aug	Melderslo	Kennedymars Melderslo	80 km	22.10	360	
21-aug	Middelharnis	Stg Omloop Goeree	110-80 km	19.00/23.00	500-360	
22-aug	Leerdam	Jong Ambon, Palmentocht	60 km	05.30-07.00	250	
28-aug	Walterswald	Kennedymars Fryslân	80 km	22.00	360	
30-aug	Den Hoorn - Texel	Wandelrondje Texel	60 km	06.30-08.00	250	
5-sep	Amsterdam-Tilb	HvB	125-80 km	15.00/22.00	560-360	
5-sep	Vijfhuizen	Kennedymars 5H	80 km	22.00	360	
11-sep	Zeewolde	Z tot Z tocht	110-75 km	19.00/22.50	500-330	
12-sep	Waalwijk	De 80 vd Langstraat	80 km	20.00	360	schema 13 uur
18-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	20.00	360	
19-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	700	
25-sep	Leerdam	Glasstad Kennedymars	80 km	21.00	360	
26-sep	Velp	Larenstein, Posbank	110-80-65 km	14.00/21.30	500-360- 275	
26-sep	Groningen? - nieuw	KM Van Drenthe tot aan 't Wad	80 km	22.30	360	
4-okt	Tilburg	HvB - Scorpius34	De 6 uur v Tilb	11.00	schema	
4-okt	prestatie/wedstrijd	HvB - Scorpius34	50 km	11.00	schema	
		Ned kampioenschap snelwandelen & prestatietochten	20 km	13.00	schema	
			10-5-3-1 km	14.00	schema	
10-okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdagtocht	60 km	07.30	250	100
31-okt	Amerongen	Maarten Luther wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	
1-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
15-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
13-dec	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30		schema

Graaf van Hornepad wandeldag

De 1e Graaf van Hornepad wandeldag krijgt een vervolg. Op zaterdag 9 mei 2015 kunnen wandelaars in groepsverband genieten van het langst aangesloten wandelpad rondom Weert. Net als in 2014 zal ultraloopster Riet Emans proberen het 93 kilometer lange pad in één keer te lopen.

Na de aanleg van een ecoduct over de A2 en werkzaamheden in natuurgebied De Krang was het Graaf van Hornepad in het voorjaar weer zonder omleidingen te bewandelen. Ter gelegenheid van de aanpassingen aan de route en de start van het zomerseizoen vond in mei voor het eerst een Van Hornepad wandeldag plaats, een kleinschalig opgezet evenement.

Hartverwarmend en groen

Ondanks het slechte weer legde ultraloopster Riet Emans uit Weert de route in haar eentje helemaal af. Daarmee schreef ze een beetje geschiedenis. De sfeer was de hele dag hartverwarmend, mede de reden dat besloten is om de wandeldag in 2015 een vervolg te geven. Deelnemers aan de tocht kunnen dan o.a. zelf ervaren waarom Weert de titel: 'Groenste regio van de wereld' heeft ontvangen.

Etappes

Het Graaf van Hornepad voert door maar liefst tien natuurgebieden. Geoefende wandelaars leggen de route in drie etappes af. Maar het is ook mogelijk om kortere wandelingen te maken. De wandelgids (4e druk 2010), die o.a. te koop is bij Bruna in Weert, beschrijft het pad in zestien etappes.

Schema

De wandeldag op zaterdag 9 mei 2015 is bedoeld voor wandelaars die gewend zijn wat kilometers te maken. Deelnemers kunnen kiezen uit 30 km, 63 km of 93 km. Het globale tijdschema ziet er als volgt uit: start Station Weert: 6.00 uur, verzorging / start op kerkplein Stramproy (29,2 km): 11.00 uur, verzorging / start bij café zaal Dennenoord (IJzeren Man) (63,2 km): 16.30 uur, aankomst station Weert: (92 km): 21.30 uur.

Aanmelden

Om de bijbehorende verzorging en eventuele pendeldienst te kunnen organiseren, is het nodig dat deelnemers/sters zich aanmelden. Dat kan bij padcoördinator: Theo Beelen, e-mail theobeelen@planet.nl. Daar kunnen wandelaars ook terecht voor meer informatie over het Graaf van Hornepad. Deelname aan de Van Hornepad wandeldag is gratis. Wandelaars moeten voor eigen eten en drinken zorgen. Verspreid over de route zijn tien horecagelegenheden. Het aantal deelnemersplaatsen is overigens beperkt.

Markering

Het afgelopen jaar is de markering op tal van plaatsen bijgewerkt. Daarmee hoopt de werkgroep het pad beter te positioneren en bekendheid te geven. Tips en suggesties om het pad onder de aandacht te brengen zijn natuurlijk welkom en kunnen gestuurd worden naar de padcoördinator of gepost worden op de facebookpagina.

Winterserie van Amsterdam, met clinic vooraf

Ook dit jaar organiseert sv De LAT weer de Winterserie van Amsterdam. De wedstrijden zijn op de zondagen 14 december 2014, 25 januari en 8 februari 2015. Het parkoers is weer op en rond de atletiekbaan van AV'23. Een leuke lus van 2,5 kilometer waarin de wandelaars elkaar regelmatig tegenkomen. Deze winterserie kunt u natuurlijk ook heel goed gebruiken om uw wandelconditie op peil te houden, of een gezonde opkikker te geven.

Maar dat snelwandelen is toch niets voor mij? De Winterserie is meer dan snelwandelen alleen. Ook de prestatiewandelaars staan centraal. En daarom zien we deelnemers op elk niveau. Nog niet overtuigd? Kom dan wat eerder naar Amsterdam toe en doe mee aan de clinic die Frank van Ravensberg organiseert.

Elke wedstrijd/prestatietocht wordt voorafgegaan door een clinic van ruim een uur. Aan de clinic kan door iedereen worden deelgenomen en de clinic kan door de wat meer ervaren snelwandelaars ook prima als warming up worden gebruikt. Onderdelen van de clinic zijn:

1. inlopen/inwandelen, waarbij met de beginnende snelwan-

delaars/prestatiewandelaars de techniek van het snelwandelen doorgenomen wordt

2. oefeningen op de plaats: hierbij worden zo veel mogelijk spieren die bij het snelwandelen worden gebruikt, losgemaakt om de rest van het programma zo goed mogelijk te kunnen afwerken
3. loopscholing en Mexican drills: dit is de belangrijkste onderdeel van de clinic. Bij dit onderdeel worden de spieren verder losgemaakt en wordt er specifiek gewerkt aan de technische aspecten van het snelwandelen. Met name zal aandacht besteed worden aan de plaatsing van de voeten, de kniestrekking, de heupbeweging, de romphouding en de armbeweging
4. afsluiting met enkele korte versnellingen en/of een spelvorm

De training is laagdrempelig en kan door iedereen op eigen niveau worden uitgevoerd. Om de oefeningen ook zelf buiten de clinic uit te kunnen voeren, is het raadzaam om alle drie de clinics te volgen. Ook zal met de oefeningen gevarieerd worden. Aan het deelnemen aan de clinic zijn geen kosten verbonden.

Snelwandelen, bij winterserie RWV

Dit is voor mij een goed moment om mij te richten op techniek en snelheid. In mijn trainingen door de weeks heb ik het accent ook al verschoven naar wandelen op techniek, dit omdat ik in de wedstrijdklasse van het snelwandelen wil gaan deelnemen. Om een stok achter de deur te hebben, heb ik mij aangemeld bij de Atletiekunie en met ingang van 2015 zal ik onder wedstrijdlicentie moeten deelnemen.

Hierop vooruitlopend had ik al gevraagd of ik bij RWV in de wedstrijdklasse zou mogen starten, om te ervaren of mijn stijl voldoende is ontwikkeld op dit moment, zodat ik vanuit de basis welke ik nu heb kan gaan opbouwen qua snelheid en techniek. Vandaag (2 november) heb ik er dan ook bewust voor gekozen om te starten op de 5 km. Ik weet dat als ik op de 10 km start ik mij teveel laat meeslepen door die deelnemers en dan houd ik mijn aandacht niet bij de stijl. Ook omdat ik in Veenendaal al een kaart heb gehad op de 1.500 m en je met 3 kaarten gediskwalificeerd wordt, zijn nog niet alle voortekenen gunstig. Vervelend is vandaag om te horen dat Ronnie Timmermans eerder deze week een verkeersongeval heeft gehad, maar gelukkig was er alleen blikshade en geen lichamelijke letsels. Leuk is om te zien dat Larissa vandaag een uitstapje maakt naar het prestatiewandelen om te kijken welke snelheid zij kan wandelen. Vol van de zenuwen en benieuwd hoe het vandaag voor mij zal verlopen, ga ik het parcours verkennen en hoop dat het allemaal wat zal meevallen.

Met prachtig weer gaan er vandaag circa 45 deelnemers van start op diverse afstanden. Bijzonder om te zien dat Ad Leermakers als "wandellende" coach zijn kleinzoon begeleidt en er ook weer veel deelnemers uit Duitsland en België zijn. Veel bekende gezichten, maar deze winterserie voor mij ook veel nieuwe. De start gaat precies zoals ik heb verwacht, ik loop te hard van stapel naar mijn mening. Ik probeer het tempo zo rond de 10 km per uur te zetten en mijn cadans te vinden. De overige deelne-

mers op de 5 km heb ik spoedig achter mij gelaten, met uitzondering van een Duitse leeftijdgenoot. Wij zijn ook eigenlijk de enige wat jongere heren op deze afstand. Doordat de diverse afstanden op wisselende locaties starten kom je wel andere mensen achterop, waaronder Boetje Hulihan, die tot mijn stomme verbazing ineens stopt omdat hij van beide schoenen zijn veters moet strikken, wat een domme pech. Ik wandel ondertussen door en bekijk de juryleden weer met argusogen, gelukkig vanachter de ondertussen welbekende zonnebril. Elke beweging van de arm waar de waarschuwbordjes inzitten sla ik gade, maar er gebeurt gelukkig helemaal niks. Wel ben ik aan het denken hoe ik van de Duitser Christian Stoebke moet afkomen. Hij lost dit probleem echter voor mij op door in de laatste ronde gebruik te maken van Richard Leijenaar die ons voorbij spurt en hem nu als haas te gebruiken. Ik kan niet voldoende energie vinden om er achter aan te gaan, maar dat maakt mij vandaag niet veel uit. Ik wandel de 5 km in de wedstrijdklasse uit zonder kaarten in een tijd van 0.29.16 uur (10.25 km per uur), binnen de doelstelling van een half uur welke ik mij van tevoren had gegeven. Belangrijkste is echter dat ik voor mijzelf heb bewezen dat ik ook technisch kan wandelen en hierbij een redelijke snelheid kan houden, ik ben echt opgelucht.

Op 16 november meld ik we weer op de baan bij RWV. Het is een beetje miezerig maar dat is best lekker, zorgt voor verkoeling en extra zuurstof. Er is een goede opkomst die zeker gevarieerd genoemd kan worden met leeftijden tussen de 4 en 80 jaar.

Als we starten heb ik toch de neiging om achter o.a. Ronnie Timmermans en Remco de Bruin aan te gaan, maar ik besluit wijselijk dit niet te doen, mij te concentreren op mijn eigen techniek en hier een snelheid aan te koppelen van rond de 10 km per uur. De rondetijden welke ik via mijn GPS per kilometer krijg, geven aan dat ik redelijk constant

wandel. Bij elk jurylid kijk ik toch gespannen naar de gele bordjes, maar ze worden niet onder mijn neus gestoken. Ik voel ook lichamelijk dat het beter gaat en ik begin te wennen aan deze wandeltechniek. Toch lijkt het wel of ik bij elke stap denk van: vergeet niet je knie te strekken, je heup in te draaien, je arm niet te hoog optillen, een hele waslijst van zaken welke ik in de gaten aan het houden ben. Het wandelen gaat goed tot ik ineens rond de 6 km een complete kudde honden (beagles) met begeleiders tegenkom, de honden lopen los en dus voor je voeten, de baasjes doen helaas niet echt moeite om hier wat aan te doen. Deze troep passeer ik helaas 3 keer, maar de andere deelnemers natuurlijk ook. Toch pas ik mijn wandelen wat aan, omdat ik bang ben voor een misstap, of tandafdrukken in mijn kuit. Mijn rondetijden blijven mooi rond de 5.20 minuten zie ik elke keer op de klok langs het parcours en ik probeer zelfs nog wat te versnellen. Dat wil echter nog niet helemaal, maar daar kan ik gelukkig op gaan trainen door toepassing van intervaltraining. De laatste ronde probeer ik toch nog door te zetten en ik ben dan ook blij als ik in een voor mij respectabele tijd van 0.58.11 minuten (10.3 km gemiddeld) de finish passeer. Na het wandelen nog even wat tips van mensen langs de kant, ik moet proberen mijn voeten meer naar voren te bewegen, ik schijn toch iets van een boogje te maken. Dit komt, gok ik, door het feit dat ik in het verleden regelmatig mijn enkels helemaal kapot trapte, maar in ieder geval weer een goed advies waar ik me zeker mee bezig ga houden.

Het gat naar de andere heren valt mij mee, 3 tot 4 minuten naar de subtop, het is in mijn ogen zeer zeker mogelijk dit gat te verkleinen. Ik merk wel dat ik minder moeite heb de techniek vast te houden; ik was bang dat ik boven de 5 km toch technisch veel slechter zou gaan wandelen, maar dat valt reuze mee voor mijn gevoel.

Op naar de volgende oefening!

-Rick Liesting-

MS-tocht Overpelt (B)

Een van onze meest opmerkelijke tochten was toch wel de Rijstpaptocht in Overpelt. Helaas is deze klassieker door wetgeving en vrijwilligersgebrek ter ziele, maar wij zullen zeker terug keren naar Overpelt voor het vervolg op deze succesvolle klassieker.

Vandaag gaan we weer bij deze Rijstpapclub stappen en onderweg naar Overpelt in de coche bedenk ik me dat dit clubje wel een hele bizarre naam heeft gekozen.... DE BOKKENRIJDERS....

Volgens het volksgeloof waren de bokkenrijders geesten, die op bokken door de lucht reden. Van dit volksgeloof maakte een bende gauwdieven en inbrekers in met name Zuid-Limburg gebruik om de bevolking te beangstigen. Deze laatstgenoemde bokkenrijders waren een bende rovers die in de 18e eeuw de Landen van Overmaas (het tegenwoordige Nederlands Zuid-Limburg, Belgische Voerstreek en Land van Herve) evenals de regio rond Luik, de gebieden vlak over de Duitse grens en de Kempen, onveilig maakten. De strooptochten waren over het algemeen gericht tegen boerderijen en pastorieën.

Terwijl mijn fantasie op de loop gaat doe ik mijn best om mij op de weg te concentreren, de wegwijsdame geeft aan dat we op enkele meters van de plaats van bestemming zijn en licht zwetend stap ik startzaal Holheide of is het Helheide (?) binnen. Ik vraag mij af of er een nazaat van de oorspronkelijke Bokkenrijders deze legale club heeft gesticht als dekmantel voor...

Het is rustig in de startzaal en ook het aantal Bokkenrijders is op dit vroege uur beperkt. We schrijven ons in en gaan direct op weg. Als we door de hal van de Holheide stappen valt mijn oog op een paneel aan de muur waarop vermeld staat "God zegene ons werk" en dan twijfel ik of er hier echte Bokkenrijders zijn, omdat die een 'godeloze eed' moesten afleggen, die begon met de woorden "Ik zweer God af en de Duivel aan".

Eenmaal buiten stappen we het Pijnven Rijksbos in en dat geeft niet alleen mooie paden maar ook een mooie scenery. Bos wordt afgewisseld met akkers waar de stoppels de trieste overblijfselen zijn van hopelijk een rijke oogst. De

smalle paden en klimmetjes leiden ons naar 't Plat waar kunstig beschilderde stenen op ons liggen te wachten. Even verderop zien we nog meer kunstwerken en weer verderop meen ik een Bokkenrijder te ontwaren en ik meen zacht de spreuk'Over huis, over tuin, over staak, en dat tot Keulen in de wijnkelder!' te horen.... maar ook dit is een kunstwerk en de vermeende spreuk is de wind die door het kunstwerk fluistert.

Enkele kunstwerken verder krijgen we een glad plankenpad voor de kiezen en een mooi smal pad er achteraan waar we nog wat stappers aftikken. In de wei tegenover de Klimroos verschuilt een ezel zich achter een boom als hij ons aan ziet komen speeden. In de Klimroos is de rust en we gaan alleen voor een sanitaire stop.

Terug buiten keren we op onze stappen terug en ik kan bijna raden wat de ezel nu denkt.... We stappen het domein Hobos in en ik heb daar zo mijn gedachten bij.

Het Hobos is een begrip in Overpelt en omstreken en daar zijn een aantal goede redenen voor. Ten eerste is het landgoed, dat de afgelopen eeuw vrijwel ongewijzigd bleef, op zichzelf al van grote waarde. Tel daar nog eens de fascinerende geschiedenis van enkele markante ex-bewoners bij, en het is geen wonder dat het Hobos in heel Noord-Limburg tot de verbeelding spreekt.

De benaming Hobos komt voor het eerst voor in 1516 als 'op gheen hoboss'. In 1524 werd het vermeld als 'den hoijbosch', in 1560 'Hoochbos' en in 1632 'op het hoebos'. Het betekent zoveel als 'hooggelegen bos' en is dan ook een van de hoogstgelegen plaatsen in Overpelt.

Tot de late middeleeuwen maakte het Hobos onderdeel uit van een heidegebied, bekend als de Lindelse Heide. De nu nog aanwezige boswallen zijn hier het bewijs van. De huidige gebouwen dateren grotendeels uit 1790 en werden opgetrokken door J.M. Clerx junior. Deze zou de geschiedenis ingaan als 'Drossaard Clerx', de beruchte rechter die komaf maakte met de laatste Limburgse bokkenrijders.

We lopen de lange laan af en als we de hoek om gaan staan we oog in oog met de gebouwen van het landgoed waar

ooit drossaard Clercx (1759-1840) – uitroeper van de Bokkenrijders – woonde. Een van de hamvragen die historici tot op de dag van vandaag bezighoudt is of drossaard Clercx een rechtschapen man was, die op strenge doch rechtvaardige wijze de plak zwaaide, of dat hij een op macht beluste bruto was die er niet voor terugdeinsde onschuldige slachtoffers te maken. Er doen heel wat wilde verhalen en sagen over hem de ronde waaruit het laatste moet blijken. Zo zou een radeloze moeder hem om

advies hebben gevraagd over haar onhandelbare zoon, waarop de drossaard de jongen zou hebben opgehangen aan een deurklink. Bepaalde volksverhalen willen zelfs dat Clercx na zijn dood op het Hobos rondspookte, vaak in de gedaante van een grote, zwarte hond.

Feit is dat hij in amper vijf jaar tijd de hele Bokkenrijdersbende wist op te doen. In die tijdsspanne berechtte hij 57 vermeende bokkenrijders. De meesten van hen vonden de dood door ophanging, onthoofding of op de brandstapel. Om de bekentenissen af te dwingen, maakte hij gebruik van middeleeuwse martelmethoden. Zo zou hij de Breese bokkenrijder Nolleke van Geleen zonder ophouden hebben gefolterd van half tien 's ochtends tot drie uur 's middags. De laatste bokkenrijder werd in 1795 opgehangen in Maaseik.

Jammer dat de drossaard hier niet meer leeft anders zou hij mij vast wel kunnen vertellen hoe ik een echte bokkenrijder zou kunnen herkennen. De paden door het Hobos worden alleen maar slechter en we moeten tussen de modderpoelen door manoeuvreren. Het moet gezegd worden dat de route zeer mooi is en alhoewel we enkel bossen onder de stapschoenen door krijgen is het geen moment vervelend onder het veelkleurige bladerdek. Paadjes veranderen in paden om plots te veranderen in een asfaltweggetje; voor we het weten zijn we weer terug bij de ezel en meen ik een blik van herkenning in zijn ogen te zien.

Ook dit keer enkel een 'sanitair controle' en dan de laatste kilometers terug naar de startzaal. Wie denkt dat de terugkeer naar de startzaal een saai stuk zal zijn heeft het mis, ook dit keer gaan we richting het Pijnven en alle registers worden open getrokken. Natuurlijke maar ook kunstmatig aangelegde obstakels proberen ons tempo te drukken maar doen dit tevergeefs. Paden die zo drassig zijn dat het niet alleen onze stapschoenkeuze rechtvaardigt maar die ons ook dwingen naar beneden te blijven kijken, waardoor we waarschijnlijk een mooi stuk

van de omgeving missen. De parkoersbouwer mag tevreden zijn met deze mooie omloop en wij met de keuze om hier te gaan stappen. Ook nu vliegt de ondergrond onder ons door en alsof we de Bokkenrijders spreuk opgezegd hebben zien we al snel de Holheide voor ons opdoemen.

Als we onze beloning uitgebreid hebben met een broodje hesp zit ik toch niet op mijn gemak. Voorzichtig gluur ik over mijn Duvel de zaal in... er moet toch een reden zijn waarom dit clubje de Bokkenrijders heet... Ik merk dat ik

in de gaten wordt gehouden en de man achter de bar kijkt me wel heel strak aan... zou hij ... ik jaag mi querido een weinig op zodat we snel terug naar de coche kunnen en als ik de deuren automatisch op slot hoor gaan zucht ik nog eens diep en keer langzaam huiswaarts. Supermooie tocht, voor mij veel onverhard maar wel een goede keuze en mooi in balans. Mooie passages en zeker een tocht om voor terug te komen.

-Jan Kampman-

30 + 15 + 10 + 5 is ook 60 km

Maarten Luther Wandeltocht op 1 november

De wekker gaat. Prachtig wandelweer is voorspeld en tijdens de honden uitlaten geniet ik van de sterrenhemel. Ik weet het meteen dit wordt een prachtige dag, korte broek in november maak je niet elk jaar mee.

Zoals altijd ben ik ruim op tijd aanwezig, vorig jaar was het een zoektocht om de startlocatie te vinden, deze keer is het anders. Ik parkeer mijn wagen en bij het uitstappen zie ik Mart Douven met vrouw vrijwel naast mij staan, ze hebben in de buurt overnacht om ook deze tocht te stappen: Maarten Luther. Eenmaal ingeschreven krijg ik een soort van kerkboekje wat de routebeschrijving blijkt te zijn; ik stop het maar goed weg want de letters zijn zó klein dat ik in de eerste de beste kerk maar eens een kaarsje moet opsteken of mijn zicht beter kan worden. De startlocatie is prachtig aangekleed, er is flink werk van gemaakt de dag ervoor, dat is direct zichtbaar. Meerdere OLAT-wandelaars stappen binnen en vrijwel direct erachteraan Arie van Klootwijk en Ilona van Klinkendom. Met Arie en Ilona ga ik een kop koffie drinken in naast gelegen horecagelegenheid "t Berghuis" en we besluiten deze tocht iets anders aan te pakken. De mogelijkheid is er om 60, 30, 20, 15, 10 en 5 kilometer te lopen. Wij besluiten om aan de 60 kilometer te komen geen twee maal de route van dertig maar de 30-15-10 en 5 te gaan bewandelen.

Het is nog donker bij vertrek en goed gemutst spreken we af om geen één kerk over te slaan en alle stempels te gaan halen.

Vrijwel direct bij vertrek uit 't Berghuis

Vorig jaar was het de bedoeling om 60 kilometer te gaan lopen in Amerongen op de Maarten Luther wandeltocht, ik kwam toen niet verder dan 30 kilometer! Ik vond er weinig aan, je moest twee keer dezelfde 30 kilometer lopen, iets wat ik mezelf niet aan ging doen en ik besloot toen om huiswaarts te keren. Dit jaar wilde ik het desondanks toch maar weer proberen met de intentie om alle kerken waar de stempelposten zaten met een bezoek te eren en trouw alle stempels te gaan verzamelen.

is het klimmen geblazen en ik mag wel zeggen een flinke klim die we dus door kortere afstanden er bij te pakken 4 keer moeten beklimmen. Eenmaal boven is er al een splitsing met de 5 km-wandelaars, prachtig dit wandelgebied van het Nationale Park Utrechtse Heuvelrug. De eerste kerk die we aandoen is in Amerongen, maar na een rondje om de kerk komen wij erachter dat deze gesloten is!

We vervolgen onze "Kerkentocht" en komen na veel asfalt onder de zolen

weg gestapt te hebben aan in Veenendaal. De controlepost zit in de Westerkerk; hier nuttigen we een bakje koffie en stempelen trouw ons kaartje af. De tweede kerk die we aandoen is de Efrathakerk in Overberg. Ik herinner me van vorig jaar dat het gedeelte dat nu volgt qua natuur beter wordt en dat we het saaiste stuk achter de rug hebben. Prachtig bosgebied volgt en natuurlijk daarna de vele kerken voor de stempels o.a. de Johanneskerk en na 200 meter de Michaelkerk en niet lang daarna de RK Andrieskerk.

Na al die kerkbezoeken kunnen we weer lucht happen en we lopen naar Kasteel Amerongen om daarna de volgende controlepost te pakken: de Andrieskerk! Ilona en ik zoeken naar de ingang en na weer een rondje om de kerk zien we een bord staan dat deze gesloten is i.v.m. een trouwpartij die later zal aanvangen. Arie is doorgelopen, heeft waarschijnlijk een helderziende blik, hij weet dat deze kerk vandaag niet meedoet.... Kort na elkaar krijgen we nog stempels in de Rijnkapel en bij de controlepost in De Ark. Dan kunnen we bestempeld terug naar het Amerongse bos om de eerste afstand, van de gekozen vier af te ronden.

WSV De Vrijbuiters is al klaar en die gaan op huis aan. Wij nemen een apeltje voor de dorst mee en gaan voor onze 15 km route. Deze en de andere korte afstanden zijn voornamelijk door bosgebied en zijn stukken mooier als de eerste 30 km! Wel moeten dezelfde kerken aangedaan worden maar die stempels kunnen ons gestolen worden.

Het was een geweldig idee van Ilona om de 60 kilometer op te delen in verschillende kortere routes, deze verveelden geen moment en waren zéér mooi om te lopen! Zeker een aanrader wanneer je 60 km wil lopen in Amerongen om deze op te splitsen. We liepen zó wel twee kilometer meer maar hoefden daar niet meer kerkengeld voor te betalen.

Er kwamen vele wandelaars op deze prachtige wandeldag af, namelijk 1255.

-Jack Bertrums-

Geen peulenschilletje, maar wél genieten ...

De Vierdaagse van Marbella

Mijn broer, die in Torremolinos woont, had mijn dochter en mij uitgenodigd om met hem deze vierdaagse te gaan lopen. We zouden dan inschrijven voor de 20 kilometer. Omdat ik deze afstand iedere week loop, dacht ik dat dit voor mij een peulenschilletje zou worden, maar dat viel vreselijk tegen.

We schreven in. Dat is precies dezelfde procedure als bij de Nijmeegse Vierdaagse, dus via de website aanmelden, betalen (40 euro), de inschrijving downloaden en printen.

Na een (relatief goedkope) vliegreis melden wij ons op donderdag 9 oktober op de boulevard van Marbella. Het is er gezellig druk en er wordt vrijwel uitsluitend Nederlands gesproken. We krijgen een houdertje met daarin een chip. Deze wordt gescand bij de start, controleposten en de finish. Je mag best een dagje overslaan, maar dan geen medaille en we zijn gemotiveerd om die te halen.

De eerste dag zou de makkelijkste zijn en vol goede moed gaan wij op pad. Het is stralend weer. Na nauwelijks een paar honderd meter over de boulevard gelopen te hebben slaan we een pad in met prachtige palmen, maar dat gaat steil omhoog. Boven aangekomen is het even vlak, dan komen we in een gebied met klimmen en dalen, maar het uitzicht is ongelooflijk mooi. Na lang zwoegen komen we weer bij de zee en het gaat dan over een kilometerslange rechte weg naar Marbella terug. We komen langs de haven van Puerto Banús waar enorme plezierjachten liggen, zoals in Saint Tropez in Frankrijk. Wat een weelde. Nu gun ik iedereen graag het allerbeste, maar ik vind dit wel erg veel van het goede. Doodmoe kom ik na 21,5 kilometers bij de finish aan, maar ik heb toch van deze tocht geweldig genoten. Een lekkere douche, flink rust en heerlijk Spaans eten doet wonderen en ik ben weer fit en klaar voor de volgende dag.

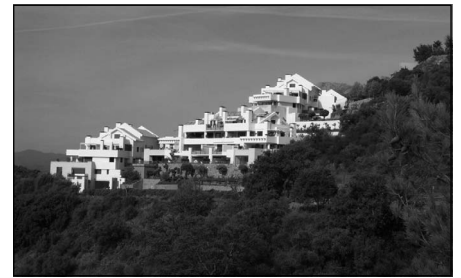
Vrijdag 10 oktober

Na een goede nachtrust staan we weer op tijd bij de start en om klokslag 9 uur zijn we op pad. Deze route voert ons

door de groene buitenwijken van Marbella, Sierra Blanca, Terazas de Marbella en Xarblanca. Dat zegt mij allemaal niet zoveel. Wel dat het nu nog hoger gaat en we moeten weer klimmen en dalen. Hadden wij gisteren nog vlakke stukken, dat is er nu niet meer bij. Tjonge jonge, wat is het zwaar. Ik moet om de drie lantaarnpalen even rusten. Voor liefhebbers van bergwandelingen is dit niets bijzonders, maar voor oude wandelaars zoals ik is het zwaar en afzien. Toch geniet ik van die prachtige panorama's die na elke honderd meter veranderen, maar ook van dat geweldige weer en de zee die steeds weer beneden zichtbaar is, en de pure berglucht. Wat is het toch mooi! Ook de sfeer onder de wandelaars is prima en naarmate wij elkaar meer zien, stijgt de sfeer. Er wordt heel wat afgelachen. Bijna aan het eind van de tocht begint het weer te betrekken en even later worden we getraakteerd op een enorme regenbui. De bui komt zo onverwachts dat we te laat onze poncho's aan hebben. We zijn dus kletsnat. We zijn blij dat we, na de finish bereikt te hebben, weer naar Torremolinos terug kunnen rijden en zitten na een warme douche snel aan de koffie.

Zaterdag 11 oktober

Zoals voorgaande dagen staan we om 6.15 uur op. Na een goed ontbijt, rijden we weer naar Marbella, een afstand van 55 km. Bij de start is het weer gezellig druk. Om even over negen zijn we op pad. Na een paar kilometers gaat het al weer omhoog. Alsmar hoger. Het is zwaar maar wel ontzettend mooi. We blijven na elke beklimming in de

verte de zee zien. Weer hebben we leuke contacten met de andere wandelaars, die het kennelijk ook moeilijk hebben in de lange beklimmingen. Het zijn prachtige wijken waar we door gaan. Ik zie daar op verschillende plaatsen een berichtje hangen. Mijn broer vertaalt het: "Wie niet onmiddellijk de uitwerpselen van zijn hond opruimt riskeert een boete van 750 euro". Ik heb zelden zo'n schone straten gezien. Uiteindelijk komen we bij de zee terug. Nu wacht ons een andere zware, maar mooie opgave. We moeten ruim 5 km door het mulle strandzand, langs de Méditerranée zo blauw, zo blauw, voordat we de finish bereiken. Ook ervaren wandelaars hebben er moeite mee. Wat ben ik blij dat we er zijn.

Zondag 12 oktober

Vannacht heeft het flink geregend. En op weg naar de start regent het nog steeds. Vanwege de weersomstandigheden mogen wij een kwartier eerder vertrekken. Het is dan nog even droog. Deze dag zal in het teken van de natuur staan. De route gaat eerst weer een stuk langs de boulevard en dan, na de witte buitenwijken, doemen de bergen weer op. We hebben het idee dat we het kunnen halen. De via Verde gaat langs het grote stuwmeer en het schildpaddenmeer waar bankjes staan om even uit te rusten. Maar dat mislukt voor ons, want het is dan keihard gaan regenen. We schuilen met velen in een bushokje. De sfeer is ondanks de neerkletterende regen prima, maar als het na een half uur nog zo hard regent, besluiten we er toch maar doorheen te gaan. Na de buitenwegen worden het

grintwegen. We omzeilen de plassen die zijn ontstaan. Het gaat ook nu steil omhoog. Helaas zien we vanwege de regen niet veel van het uitzicht. Ik moet nogal eens rusten. Mijn dochter en mijn broer zorgen wel dat dat kan. Als we uiteindelijk weer op de asfaltwegen komen, moeten we nog een heel eind omlopen omdat een tunnel ondergelopen is. Gelukkig wordt het dan droog en schijnt de zon weer. Je voelt je kleren onder het zonlicht droog worden. Via een lange weg over de boulevard

bereiken we de finish voor de laatste maal. Er is muziek en we worden net als in Nijmegen met een gladiool en een medaille ontvangen. Enerzijds ben ik blij dat het er opzit maar anderzijds geeft het een grote voldoening. U kent dat gevoel.

Het was een ware happening met gezellige mensen, over het algemeen mooi weer en ongelofelijk mooie panorama's.

-Sjef van Gestel-

Samen Op Pad

2e Gooimeer wandeltocht vanuit Huizen

Op woensdag 12 november 2014 organiseerde Samen op Pad de 2e Gooimeer-tocht. De start was vanuit de kantine van Korfbalclub Huizen. Met 86 wandelaars begaven we ons even na 10 uur op pad. Huizen werd in noordelijke richting verlaten. Langs industriegebied 't Plaveen kwamen we bij de haven van Huizen. We kregen hier zicht op de Kalkovens. Nadat Huizen werd verlaten kregen we fraai uitzicht op het Gooimeer. Aan de overzijde van het Gooimeer zagen we Almere Haven liggen.

Geschiedenis van Fletcher

De Kalkovens

Van 1918 tot 1989 werd het gezicht van de Gooise havenplaats Huizen bepaald door vier kalkovens. De oorspronkelijke functie van deze Kalkovens was het verbranden van schelpen uit "de zee" tot ongeblust kalk.

Onder in de oven werd een vuur aangelegd van turf en takkenbossen. Via een deur in de oven werden lagen schelpen, afgewisseld met lagen turf, in de oven geworpen. Later werd ook steenkool gebruikt. Nat gemaakte schelpen werden met antracietgruis vermengd en dit mengsel werd in de oven geworpen.

Schelpen bestaan voor 95 procent uit koolzure kalk. Door nu de oven te verhitten tot 900 – 1200 graden Celsius, ontwijkt het koolzuurgas en blijft de ongebluste kalk over.

Via de lesraten werden de gebrande schelpen uit de oven gehaald en vervoerd naar het Blushuis. Daar werd de ongebluste kalk vermengd met water waardoor de schelpen uiteenvielen tot

het eindproduct, de gebluste kalk.

Men liet de kalk enige tijd blussen, waarna deze werd gezeefd om ongebrande schelpen en andere onrechtmatigheden te verwijderen. Daarna werd de kalk in zakken naar de klant gebracht. Deze kalk dient om de bouwstenen tot een goed gesloten geheel te verbinden, ter beschutting of versiering van muuropervlakken, voor het voegen van muren en voor het samenstellen van beton.

Het kalkbranden behoort tot de oudste industrie van Huizen. Tot de jaren 70 werden deze ovens actief gebruikt voor het branden van schelpkalk, maar daarna is deze industrie beëindigd. Hierdoor werd dit prachtige erfgoed overbodig en werd het in 1989 afgebroken.

Hiermee leek een uniek industrieel verleden definitief verloren te gaan. Een aantal enthousiaste ondernemers en bestuurders liet het echter niet zover komen.

In 1997 is dit culturele erfgoed in ere hersteld. Steen voor steen zijn de Kalkovens weer opgebouwd op het landhoofd van de oude Huizer haven. De nieuwe functie is een unieke accommodatie, waarbij de oorspronkelijke inrichting zoveel mogelijk in haar waarde is gelaten. U treft er een warm, sfeervol interieur met duidelijke verwijzingen naar de boeiende industriële historie van het gebouw.

Na recreatieoord Wolfskamer liepen we door het Magdalenabos.

Na bosgebied Oud Naarden liepen we langs de Leeuwenberg.

Leeuwenberg

Heuvel De Leeuwenberg, die ook wel Venusberg wordt genoemd, ligt in een gebied met meerdere tafelbergen. Al in de 10e eeuw kwamen in dit gebied tafelbergen voor. Destijds werden hier heuvels opgeworpen om religieuze redenen. De heuvels hadden meestal de vorm van een afgeplatte kegel. Ze worden sinds de 19e eeuw als offerberg beschouwd. Het is niet met zekerheid te zeggen of alle heuvels in het Gooi een dergelijke oorsprong hebben. Een aantal van de heuvels dateert echter uit de Middeleeuwen.

De heuvel is nu particuliere bezit. Vroeger maakte het deel uit van landgoed Graeffenveld. Andries de Graeff, die van 1611-1678 leefde, was destijds burgemeester van Amsterdam. Hij was de toenmalige bewoner van het uitgestrekte landgoed. Hij liet op de heuvel een 20 meter hoge zuil bouwen. Bovenop op deze stenen zuil liet hij een leeuwenbeeld plaatsen.

Langs de Venuslaan en over de Oostdijk werd de A1-snelweg bereikt. Na een tunnel onder de snelweg volgden we de A1 ruim een km parallel. Na het voormalige fort Ronduit werd Naarden Vesting bereikt.

Naarden Vesting

Bikbergen Fort Ronduit werd in 1873 ten noorden van de vesting Naarden gebouwd, vlakbij de voormalige Zuiderzee op de plaats van een schanswerk. Het is een onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Het is een fort met brug, bomvrije kazerne, wachthuis en remise, omgeven door een 25-35 meter brede gracht. Het fort, dat voor de inundaties lag, diende ter bestrijking van de buitendijkse gronden ten noorden van de stad en is door een gedekte gemeenschapsweg verbonden met de vesting.

We liepen ruim 2 km langs de Naarden-vesting. We kwamen hier bladblazers tegen, die heel veel blad op het asfalt-pad hadden geblazen waar doorheen nu 86 wandelaars hun weg vervolgden.

Sportpark Naarden: rust

Sportpark Naarden werd bereikt. Bij de ingang was het druk met kinderen die het sportpark verlieten. Eén van hen vroeg wat Samen Op Pad betekende, want die tekst was op de kleding van een van de wandelaars te lezen. Wel, Samen Op Pad betekent samen op pad was het nuchtere antwoord van de desbetreffende wandelaar.

Hier op sportpark Naarden was de grote rust. We zaten hier aan de tafel van de medewerkers van de organisatie, omdat er verder geen gewone stoelen

vrij waren. Aan deze tafel zat onder andere de oudste deelnemer van de groep, een vrouw van 84 jaar.

Net voordat we de rust wilden verlaten begon het wat te regenen. Poncho's en paraplu's werden tevoorschijn gehaald. Gelukkig hield het spoedig op met regenen.

Prachtige herfstkleuren

We verlieten de rust in zuidoostelijke richting en kruisten de A1-snelweg. Daarna liepen we door het fraaie landgoed De Beek en genoten volop van de prachtige herfstkleuren.

Nu werd koers gezet naar bosgebied Oud-Bussem en we liepen door de plaats Bikbergen, nadat we eerder al door Crailo waren gekomen. Na het IJzeren Veld kwamen we bij de Nieuw Bussummer Heide, die werd overgestoken. We kregen hier van de organisatie een versnapering aangeboden.

Daarna staken we ook nog de Limitsche Heide over. Huizen werd weer bereikt. Aanvankelijk liepen we langs de bebouwde kom van Huizen, maar later moesten we wel de bebouwing ingaan om de finish te bereiken.

Het was een hele mooie tocht geworden. We willen de organisatie hartelijk danken voor deze tocht.

Vlak voor de start werd de 10.000e deelnemer van Samen Op Pad gehuldigd. Het was een jong uitziende dame van achter in de 60.

-Henri Floor-

De Vier Quellen Weg (3)

Ondanks mijn blessure wandel ik nog steeds, zij het alleen korte afstanden. In plaats van bij de pakken neer te zitten, probeer ik te genieten van wat nog wel kan. Volgend jaar staat Nieuw-Zeeland op het programma en als training loop ik met rugzak de Vier Quellen Weg in Zwitserland. Dit pad loopt van de Oberalppas langs de bron van vier grote rivieren en eindigt bij de Rhône-gletsjer. Dit is deel 3.

Dag 3 San Gottardo – Piansecco hut 21,5 km

De wolken zijn uit de bergen neergedaald en het zicht is amper vijf meter. Als ik de route weer oppak, kom ik langs de oprit naar museumfort Sasso San Gottardo zonder er iets van te zien. Ik loop over een parallelweg en als er pal naast me een vrachtwagen langsrijdt, merk ik dat alleen aan het motorgeluid. Bij een parkeerplaats langs de weg ontwaar ik een standbeeld van een treurig kijkende man die beide handen opheft naar de hemel. Il viandante staat er op een plaquette, de reiziger. Ik vraag me af waarom de man zo'n tragische uitstraling heeft. Als ik het Italiaans goed begrijp viert het beeld dat het Kanton Ticino 200 jaar geleden toetrad tot de Zwitserse Federatie.

Al gauw mag ik van de weg af, door beschermd marmottengebied. Het is drassig, maar opnieuw is van stenen een pad gemaakt. Ik kom uit op een

grindweg die ik volg. Geen wonder dat deze etappe zo lang kan zijn. Dit loopt lekker. Volgens de kaart loop ik langs Lago di Lucendro, maar ik zie alleen de weg en de eerste paar rotsen daarnaast. De weg stijgt licht en zo nu en dan kom ik barakken en bunkers tegen; van sommige is de ingang dichtgemetseld, wat me nog nieuwsgieriger maakt dan een simpelweg gesloten deur. Langs de helling storten zich beekjes naar beneden. Ook hier klinken weer Zwitserse bellen, maar dit keer zijn er geiten mee omhangen. Dan breekt de zon een beetje door en wordt de grauwe, deprimerende schemering opeens een paar lux lichter. Dan verwarring, ik zie twee rood-witte markeringen. Een oude markering staat links, op een rotspad waarop ik ongetwijfeld moet klimmen. Nieuwere verfstreken staan op de rots rechts, die de weg volgt. Ik ga er vanuit dat deze weg ook weer omhoog zigzagt, waardoor de paden straks weer bij elkaar komen en volg lui het asfalt.

De weg komt uit bij een huis, waar ik een beek oversteek die wij een rivier zouden noemen. Waar komt al dat water toch vandaan? Zoveel beekjes ben ik nu ook weer niet tegengekomen en sneeuw heb ik nog niet gezien. Zouden de wolken hun vocht direct aan de rotsen slijten? In plaats dat het neerkomt als regen? De kleine waterdruppeltjes op mijn brillenglazen zeggen genoeg, net als de druppeltjes die zich aan de plantenstengels vastklampen. Een prachtig gezicht.

Grijze verf

Aanvankelijk klimt het pad gestaag omhoog. Af en toe breken de wolken open en laten iets van de omringende heuvels zien. Daarna trekken ze weer samen en omhullen de bergen, die hun spookachtige hoeken tonen. Ik kom een sneeuwveld tegen en ben even bang dat ik het moet oversteken, maar ga bovenlangs. Dan sta ik voor een rots, met geen idee hoe ik verder moet. Ik zie nergens een markering of pad. Iets lager aan de rechterkant slingert een duidelijk pad en over de rotsen loop ik ernaar toe. Ik wil het pad echter niet volgen tot ik zeker weet dat het ook het goede pad is. Als ik een eindje terugloop zie ik op een rots, precies waar ik de markering verwacht, grijze verf. Dit wás het pad, maar nu niet meer. Terwijl ik om me heen kijk, zie ik iets hoger opeens weer de vertrouwde rood-witte strepen. Geen idee waar ik verkeerd ben gegaan. Ik klim weer naar boven en er lijkt geen einde aan te komen. Weer voel ik me alleen op de wereld en ik besef dat ik de volgende keer met een wandelmaatje op stap wil. Aan een van de rotsen hangt een plaquette met een Mariabeeld en een zwart-witfoto van een glimlachende jongeman. Er staat

een naam bij, Willy Bernasconi, en twee data. Waarschijnlijk is hij hier in de bergen omgekomen, 16 jaar pas. Ik vraag me af wat er is gebeurd en besef hij enorm van de bergen moet hebben gehouden dat hier een gedenksteen hangt.

Bron van de Reuss

Langzaam bestijg ik de Alpe di Lucendro. Tenslotte kom ik op een vlak stuk, waar een dun stroompje zich tussen de bruine rotsen doorworstelt. Iets verderop herken ik alleen aan de driekantige rots die de bron markeert, het begin van de Gotthard-Reuss.

Een tweede Reuss begint in de Furkapas en vanaf het Uridal stromen ze samen verder naar het oosten tot Luzern. Het is zo mistig dat ik de overkant van het meer nauwelijks kan zien. Een vage streep groen, misschien een modderstrandje? Enkele sierlijke rotsen liggen middenin het meer en spiegelen zich in het windstille water. Het water lijkt niet te stromen en toch stortte het zich over de rotsen naar beneden. Vreemd. Het is het heerlijk om hier te vertoeven. Ik neem een korte pauze in de schaduw van een rots. Uit de wolken klinken hamerslagen. Ik ben toch niet alleen. Na een tijdje krijg ik het koud van het stilzitten en ga verder. Bij het meer zijn dan enkele andere wandelaars aangekomen, wier vage gestalten ik in de mist nauwelijks kan zien. Hun stemmen dragen echter ver in de stilte en ik hoor ze lachen terwijl ze om de steen gaan staan voor een foto.

Over een steenmassa en langs een smeltende sneeuwlaag loop ik omhoog

naar een gebouw op een heuvel. Weer een overblijfsel van de militaire hoogtijdagen? Dit gebouw is in ieder geval bewoond. Op het puntje van het terras heb ik een prachtig uitzicht op het meer beneden. Het is kleiner dan ik dacht.

Koievlaaien

Ik bereik de top van de Lucendro pas en draai om de berg heen naar de Bedrettovallei. Hier voel ik opeens weer de wind en is het een stuk frisser. Ook deze vallei is bezaaid met geluidloos voortkruipende wolken. Al zigzaggend daal ik langzaam de berg af. Plots klinkt de schrille fluit van een Alpenmarmot.

Ik schrik me lam. Het diertje zelf zie ik niet. Een Nederlandse vader en zoon, Cor en Mark, komen me achterop en omdat ze harder gaan dan ik, laat ik ze voor. Even verderop zie ik wel een marmot geluidloos over de sneeuw lopen naar de rotsen, waar hij zijn burcht

heeft. Een ander ligt lui op de rotsen op te warmen in de zon. Zijn ogen volgen me waakzaam als ik langloop, maar hij slaat geen alarm. Ik merk de koeievlaaien op het pad op en maak een mentale notitie om niet meer te drinken van het water dat door de alpenweide naar beneden stroomt. Een paar passen verder zet ik mijn schoen in een exemplaar dat verser blijkt dan van buitenaf te zien is. Ik glijd uit. Ik laat me opzij in het gras vallen, want om nu plat te gaan op een pad vol koeienstront, daar zit ik niet op te wachten. Mijn schoen is wel flink besmeurd. En net nu je er een nodig hebt, is er geen beekje bij de hand. Ik daal verder af, terwijl ergens rechts het geluid van water klinkt. Langzaam kronkelt het pad naar de beek toe, tot ik alleen wat gras hoeft over te steken. Ik stap pardoes in het water, maar omdat mijn schoen niet vanzelf schoonspoelt, veeg ik met een pluk gras de laatste rommel weg. Nu ben ik blij met mijn hoge schoenen,

want hoewel de beek best diep is, blijven mijn voeten droog. Een paar stappen verder en ik sta op een gravelweg, langs het dal. Een gele wegwijzer kondigt aan dat het nog maar een uur is naar de Piansecco hut, maar inmiddels heb ik geleerd de Zwitserse tijden met een dikke korrel zout te nemen. Het dal is diep en groen, maar de hoogspanningslijnen die op de helling verschijnen, verpesten het beeld van ongerepte natuur behoorlijk. Ik kies ervoor de andere kant op te kijken, naar een poppehuizerig dorpje in de diepte. Een torenvalk vliegt vlak onder mijn voeten op en ik geniet ervan van bovenaf op zijn roodbruine rug neer te kijken. Het is heerlijk om even normaal te kunnen lopen, zonder te hoeven nadenken over elke stap. De weg daalt en langzaam kom ik onder de boomgrens. Langs het pad verschijnen af en toe kleine dennen, te weinig om een heus bos te vormen. Het wordt middag en omdat een fijne picknickplek ontbreekt, lig ik even in het gras naast de weg tot de zon verdwijnt. Ik loop door en uiteindelijk gaat het gravelpad over in gras. Heerlijk. Bij een bocht in de vallei sta ik even stil om de wel acht watervallen te bewonderen die hier eendrachtig naar beneden kletteren. Sommige dansen wild over de rotsen, andere stromen rustig naar beneden over een met kleine struikjes begroeide helling. Het is prachtig. Aan de andere kant van de waterval klimt het pad weer omhoog. Ik dacht dat we het gehad hadden met klimmen voor vandaag. En dit is niet zomaar een klim, maar nog een behoorlijk steile stijging ook. Langs dezelfde helling dalen we ook weer af en ik kom in een heel ander landschap terecht, met bosbessen, bloeiende heide en dennenboompjes. Ik proef een paar bosbessen, maar vind ze te zuur. De grond is hier vochtig en waar een kraakhelder beekje over het pad stroomt, zijn een paar boomstammetjes neergelegd. Ik plons door het water en leg de laatste meters af naar de met Nepalese vlaggen versierde hut.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Noordkaap-Gällivare / Gällivare-Östersund (9)

Vandaag slechts 30 km te overbruggen om Junsele te halen, ik kan dus rustig aan doen nadat ik mijn tent zo goed mogelijk heb gezuiverd van de slakken; ik verwijder er zeker 50 en hoop dat ik ze allemaal te pakken heb voordat ik de tent inpak. Vlakbij het water is het gewoon mistig. Er gebeuren verder maar weinig spannende of andere dingen en ik arriveer al voor drieën in Junsele. Daar loop ik rechtstreeks naar het enige hotel van Junsele en check daar in. Ik ga de gebruikelijke boodschappen weer doen en iets eten. In de avond heb ik weer uitgebreid contact met het thuisfront en tv gekeken. Een goede nachtrust gehad.

Zaterdag 31 augustus

Junsele - Ramsele

Lekker geslapen dus en om 8 uur ontbijt. Ik zie dezelfde jongedame die mij ingecheckt heeft. Ik blijf de enige gast te zijn deze nacht dus een privé-ontbijt. Om half negen vertrek ik naar Ramsele. Eindelijk kan ik weer een doorgaande weg verlaten en ik krijg kleinere wegen voor de kiezen. De afstand naar Ramsele is ongeveer 38 km, dus ik heb nog een heel stuk te gaan. Het zal vandaag droog blijven, maar het raakt in de loop van de dag wel bewolkt. Het eerste uur ga ik recht naar het westen, zelfs iets naar het noorden. Maar dan draai ik linksaf naar het zuidwesten. De weg wordt slechter en slechter, grote gaten zitten er in de weg dus autoverkeer moet goed opletten, maar er is bijna geen verkeer, gemiddeld 1 auto per kwartier. De weg is op en af maar nooit langdurend, dus korte klimmetjes en kleine afdalinkjes. Ik wil toch proberen voor vijven in Ramsele te arriveren om-

dat ik dan weer boodschappen kan doen voor de komende dagen; ik heb wel reserves meegenomen voor als het niet zal lukken, maar ik ga toch een poging wagen om het te halen. Ik loop weer door verschillende "dorpjes", maar het lijkt net of het spookdorpjes zijn. Veel huizen lijken onbewoond en veel huizen zijn ook niet onderhouden. Je kunt het ook zien aan de hoeveelheid brievenbussen langs de weg. Die staan in groepjes bij elkaar en niet bij elk huis apart. De postbode rijdt in een geel autootje met het stuur aan de rechterkant zodat de bestuurder niet hoeft uit te stappen om de post in de brievenbus te doen en niet bij elk huis hoeft te stoppen. Het aantal brievenbussen is minder dan het aantal huizen per dorp. Bovendien hoeft hij niet elk zijstraatje in, de bewoners van deze huizen moet maar gaan kijken of er misschien post is voor hen. Net na de middag kom ik door het dorpje Lilltersjö. Daar kom ik zijstraatjes tegen met Nederlandse na-

men: Oranje Nassaulaan, Willem de Zwijgerstraatje. Ik zie een oudere dame in de tuin een zwembadje schoonmaken en vraag of hier soms Nederlanders wonen. Zij blijkt hier sinds 5 jaar te wonen met haar man en ze komen oorspronkelijk uit Utrecht. Weer een praatje gemaakt in het Nederlands en de man des huizes komt ook kijken wat er aan de hand is. Hij is een man met een snor die veel groter en mooier gekruld is dan de snor van Ted de Braak. Hij vertelt dat er slechts 10 huizen voortdurend bewoond zijn in het dorp en enkele huizen in gebruik zijn als zomerhuis. De rest van de huizen is inderdaad onbewoond. Velen trekken naar de grotere steden en vooral naar het Oosten van Zweden. Ik vertel over mijn wandelavontuur en dat ik vandaag naar Ramsele wil lopen. Je kunt meerijden want ik moet ook nog naar Ramsele, zegt hij, maar ik bedank voor dit aanbod. Ik neem afscheid, ik heb "haast" want ik heb nog 20 km te gaan. Na anderhalf uur kom ik weer op een doorgaande weg, de N331. De weg is nagenoeg nieuw en dat wordt ook gewaardeerd door de automobilisten, want er zijn er bij die "iets" harder rijden dan mag. Ik loop iets harder om het nog te halen. Iets voor half vijf bereik ik de bebouwde kom van Ramsele. Het stadje is lang en smal en ik moet nog 2 km tot het centrum. Om 16:45 uur kom ik bij het hotel en daarnaast de AH van Ramsele. Ik besluit eerst boodschappen te doen omdat de winkel over een kwartier sluit. Snel daarna naar het hotel. Maar dat is helaas dicht. Even vra-

gen naar de camping. Die is ook al gesloten volgens de mensen die uit de winkel komen; het seizoen is voorbij. WAT NU? De lucht betreft en het dreigt te gaan regenen. Ik loop wat rond en zie iemand met een hond lopen in een oranje wegwerkersjas. Ik vraag of er nog een plaats is waar ik kan overnachten omdat de camping en het hotel gesloten zijn. Hij pleegt een telefoontje en zegt dat hij voor mij een oplossing heeft. Hij kent de eigenaar van een soort jeugdherberg en belt hem. Ik kan daar overnachten voor 150 Zweedse kronen (iets meer dan 20 euro). Als ik dat niet wil betalen dan kan ik slapen bij zijn motorclub. Ik dank hem en betaal die 150 kronen en wil hem ook een fooi geven als dank. Hij wil niets hebben en brengt me met de auto naar de jeugdherberg. Het blijkt een oude politeschool te zijn, met oude cellen met daarin stapelbedden en met tralies voor de ramen.

Er is een badkamer tegenover mijn "kamer". Ik zit op de 1e etage, de 2e etage wordt permanent bewoond door ex-asielzoekers en woningzoekenden. Mijn etage heb ik voor mezelf. Op de gang hangt een kaart van de omgeving en ik leg mijn "vriend" uit wat ik morgen wil doen. Hij zegt dat de weg die ik morgen wil lopen in "onderhoud" is, maar morgen wordt er niet gewerkt, want dan is het zondag. Ik dank hem hartelijk voor de hulp en ik rust uit. Ik heb weer contact met het thuisfront en krijg te horen dat het morgen een echte regendag zal gaan worden. Jammer

maar helaas, ik slaap lekker in mijn brede stapelbed.

Zondag 1 september

Ramsele - Borgvattnet

Deze week weer terug naar huis. Om half zeven wakker geworden, het is nog droog en het heeft ook nog niet geregend. Ik besluit op te staan want het wordt een lange dag; ik heb 43 km te gaan tot Borgvattnet. Om 7 uur ben ik al op weg en ik loop terug langs het gesloten hotel en het is stil en verlaten in Ramsele. Na een halfuurtje kom ik bij een brug. Daar wordt aangegeven dat het nog 43 km tot Borgvattnet is. Ik heb dus nog meer te lopen dan ik dacht. Eerst moet ik sterk afdalen en dan meteen steil klimmen. De rivier loopt door een soort kloof. Ik ben net boven als het begint te regenen. Bovendien staat er een bord dat er werkzaamheden zijn over een lengte van 22 km. De weg is inderdaad in onderhoud, er ligt alleen maar platgereden puin, ik kan door een klein spoortje lopen waar het verkeer altijd rijdt en dat nog enigszins bewandelbaar is. Het gaat steeds harder regenen. Er is nagenoeg geen verkeer en soms ook geen spoor, dus het is steeds moeilijker lopen en zeker zonder gemoeder. Ik kan gerust mopperen want niemand hoort me toch. Als je nergens naar toe moet, blijf je met zulk pokkeweer wel thuis. Maar ja, ik moet wel ergens naar toe en wel naar Östersund. Het is niet bepaald een Lucky Day, maar een Bad Day. Elk steentje dat verkeerd onder de schoenen komt, wordt becommentarieerd.

Rond twaalfen bereik ik de grens met Jämtland. De derde provincie in een

week tijd, dat gaat sneller dan de eerste provincie Norrbotten. Net voor de grens zijn er wel mannen aan het werk, maar ze zijn aan het werk voor een nieuwe waterkrachtcentrale. Als ik in Jämtland ben, heb ik 22 km achter me gelaten, wat betekent dat de weg iets beter begaanbaar is; niet goed maar wel beter. Het regent nog steeds hard en mijn schoenen beginnen te lekken, ik begin natte sokken te krijgen. De weg is verlaten, ik heb nog maar 4 auto's gezien deze dag. Het voordeel is dat ik weinig dorst heb, hoe zou dat komen? Ik krijg het zelfs een beetje koud als ik pauzeer. Dus ik probeer aan de gang te blijven, er is onderweg toch niet veel te zien in deze troosteloze omgeving door dit weer. Tegen 5 uur arriveer ik in Borgvattnet en het dreigt droog te worden. Ik heb op Google-Earth gezien dat er in het dorp, dat aan een meer ligt, een winkel is, dus misschien is er ook een plaats om te overnachten. Maar helaas, ik vind niets in het dorpje en besluit weer iets terug te lopen, naar een gebouw waar ik zojuist langs gelopen ben. Het lijkt een gebouw te zijn waar vroeger wel iets te doen was, want er wordt van alles aangegeven (KITCHEN, SHOWERS). Nu is het verlaten, maar er wel een grasveld bij en een soort kiosk. Daar rust ik uit en zit ik eindelijk droog en na een kwartiertje is het echt droog en zet ik mijn tent achter de kiosk en uit het zicht van de weg op. Ik zie dat ik niet alle slakken van mijn tent heb verwijderd bij mijn vorige camping. De natte kleren leg ik in de kiosk te drogen; ik hoef ze in ieder geval niet in mijn tent te bewaren. Mijn schoenen zijn nat van binnen, de eerste keer van hun bestaan. Ik ga snel in mijn slaapzak om me op te warmen, want ik voel dat

ik kou heb geleden. Gelukkig heb ik genoeg kleren bij me die me kunnen opwarmen. Om 18:00 uur luiden de klokken van het kerkje 500 m verderop, er is blijkbaar een late mis op de zondagavond. Het thuisfront weer geïnformeerd, het zal morgen weer droog zijn, volgens de weerkundigen.

Maandag 2 september

Borgvattnet - Norr-Greningen

Nog ongeveer 100 km te gaan tot Östersund. Het eind is in zicht voor dit jaar. Er staat vandaag ongeveer 35 km op het programma. Het is droog, maar de tent is wel erg nat, maar ja, ik heb hem nog maar 1 keer nodig hoop ik. Mijn kleren zijn niet erg gedroogd omdat het vannacht koud is geweest. De schoenen zijn nog helemaal nat, maar ik heb nog wel droge sokken, die ik zelfs nog niet aan heb gehad. Die heb ik dus natuurlijk aan gedaan. Mijn vuile was en vooral natte was wordt wel groter. Mijn rugzak wordt dus ook zwaarder. Om 08:30 uur vertrek ik. Ik loop weer door het dorpje en het winkeltje is nog dicht, maar ik heb nog genoeg reserves. Waar ik wel van baal is dat ik een bordje zie waar op staat dat er stuga's te huur zijn. Ik heb dat bord gisteren niet gezien, misschien over het hoofd gezien of gisteren al volgeboekt?

Ik heb er zin in, het is droog en de weg is wederom erg rustig. Ik moet 11 km lopen tot de N344 en het valt op dat er elke paar honderd meter een soort tennisscheidsrechterstoel staat met een nummer erop. Ik heb gehoord op de tv dat het jachtseizoen is begonnen. Enkele kilometers buiten het dorp zijn de stoelen ook bezet door mannen met een geweer. Ze zien elkaar net niet

zitten, maar ze hebben een goed uitzicht op de weg. De bedoeling is dat iemand met een hond het bos ingaat aan de overkant van de weg. De hond jaagt elanden op en wanneer die het bos uit komen en de weg willen oversteken worden ze neergeschoten. De mannen zeggen niets maar ze groeten wel allemaal. Het is de eerste dag van de jacht, want het jachtseizoen begint op de eerste maandag van september en dat is dus vandaag. Ze hebben me wel gewaarschuwd dat het jachtseizoen zou beginnen en dat ik niet door de bossen zou moeten struinen en zeker niet in onopvallende kleding. Dus ik hoef me geen zorgen te maken. Ik loop gewoon door en hoor geen enkel schot vandaag. Na een paar uur kom ik weer op een doorgaande weg en die is compleet droog, mijn schoenen beginnen ook weer op te drogen. Een uur later kom ik door Skyttmon. Het is een deftig dorp met een paar echt grote herenhuisen uit het verleden. Een half uur later verlaat ik weer de N344 en draai ik rechtsaf en steek een rivier over. Nu moet ik kiezen voor rechtdoor en een goede weg volgen met redelijke hoogteverschillen of linksaf en over een zandpad dat bijna niet gebruikt wordt, maar korter is en meer vlak. Ik kies voor het laatste en draai af. Het is inderdaad

een weg waar niemand komt, want ik zie geen spoor van vervoersmiddelen. Ik heb ruim 3 uur te lopen en ik kom niets of niemand tegen. Helemaal alleen op de wereld; gelukkig is de kaart heel duidelijk. Ik herken elk stroompje

en zijweggetjes worden netjes aangegeven op de kaart. Helaas begint het wel weer te regenen en wel zo hard dat ik mijn compleet regenpak weer moet aantrekken. Het heeft wel iets om over zo'n weg te kunnen lopen, alle rust en toch gaat het hard voor mijn gevoel. Rond 4 uur kom ik weer op de normale weg uit en draai ik rechtsaf naar het westen. Meteen moet ik meer klimmen dan ik op de zandpaden heb moeten doen. Het is droog maar het de lucht is weer dreigend. Ik kom door het dorpje Norr-Greningen, ik dacht misschien wonen hier wel oud-Groningers. Ik besluit te vragen bij een huis om water en of ik misschien op hun gazon mijn tent op mag zetten. Ik klop aan en er komt een oude man aan de deur. Hij zegt dat ik binnen moet komen, maar ik ben helemaal nat. Ik wil alleen maar water en een slaapplek in de tuin. De zoon zegt dat ik binnen moet komen en mijn kleren moet drogen bij de houtkachel. Na aandringen van hen ben ik naar binnen gegaan en in de keuken komen we goed in gesprek. Het is hun zomerhuis en zij zijn hier om te jagen op elanden. Ze hebben er vandaag 1 geschoten met een geslacht gewicht van 220 kg en die hangt nu in een koelcel in Östersund af te sterven. Ze willen dat ik vannacht blijf logeren, binnen in een gewoon bed. Het huis is groot genoeg, maar ik moet wel de volgende ochtend om half zeven weer vertrekken omdat ze dan weer gaan jagen. Na veel aandringen accepteer ik hun aanbod, ik wil er wel voor betalen, maar dat willen ze niet hebben. Ik betaal ze toch en krijg een kamer waar de zoon van de zoon altijd slaapt, die is al 31 jaar. Hij blijkt dat de oude man al 87 jaar is, en al 70 jaar jaagt op elanden. Ik trek echt droge en schone kleren aan en we gaan in de woonkamer zitten, daar hebben we enkele uren lekker zitten kletsen met z'n drieën. De opa kan zich redelijk verstaanbaar maken in het Engels. Om 21:00 uur ga ik naar bed, want ik moet morgen vroeg op.

-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

HELEMAAL KLAAR VOOR HET WINTERSEIZOEN

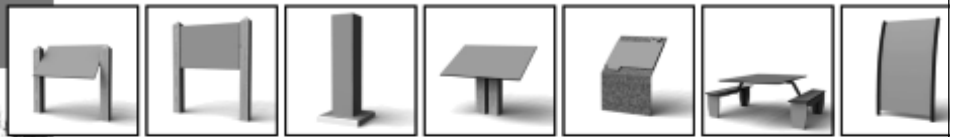
Decathlon Best, NCB-weg 14 • 5681RH Best • Tel.: +31 499 365 080

ma - do 9:30u - 20:00u. vr 9:30u - 21:00u. za 9:30u - 18:00u. zo 12:00u - 17:00u.

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË
Hadrians Wall, Engeland

IERLAND
Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA
GR 221

SPANJE
Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK
4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN
3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirge

INDONESIË
IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML
Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN
IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË
Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

THAILAND
Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

LITOUWEN
Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806